Камун'стычная партыя (большэвікоў) Б

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК ГП(б)Б, ВЦВК і СНК БССР

ЛЮТЫ 13 1934 г. АЎТОРАК № 36 (4869) Год выдання XVII

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся

Всесоюзная библиотека

СЁННЯ Ў НУМАРЫ

Даклад тав. Л. М. КАГАНОВІЧА па арганізацыйных пытаннях

(ПАРТЫЙНАЕ І СОВЕЦКАЕ БУДАЎНІЦТВА)—НА 3 і 4 стар.

XVII з'езд ВКП(б)

ОРГАНІЗАЦЫЙНЫЯ ПЫТАННІ

(Партыйнае і совецкае будаўніцтва)

Рэзалюцыя XVII з'езда ВКП(б) па дакладу тав. Л. КАГАНОВІЧА

(ПРЫНЯТА АДНАГАЛОСНА)

КАНЕЦ. ПАЧАТАК ГЛЯДЗІ Ў № 35.

14. Забяспечыць правядзенне прыкладу вугальнай прамысловасці і чыгуначнага транспарта асобукі інжынерна-тэхнічных кадраў з кандыдатаў на вытворчасць ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі і дзяржаўнага кіраўніцтва.

15. Перадумаваць тарыфы аплаты працы такім чынам, каб стымулаваць работу непасрэдна ў цэху, на ўчастку, у вытворчасці. Забяспечыць усім чесным і вопытным інжынерна-тэхнічным работнікам, незалежна ад партыйнасці, матчымасць самага шырокага соўвання на адказныя камандныя пасты ў прамысловасці, сельскай гаспадарцы і інш. Арганізаваць абавязковую праверку тэхнічнай і дзелавой кваліфікацыі работнікаў праз атэстацыйна-кваліфікацыйныя камісіі незалежна ад партыйнасці.

Абавязаць кіраўнікоў гаспадарчых органаў і прадпрыемстваў аўладаць асновамі тэхнікі сваёй справы, распрацаваць на кожнай галіне прамысловасці і будаўнічай гаспадаркі тэхнічны мінімум, які належыць абавязковаму вывучэнню ў тэрмін мінімальны тэрмін усім кіруючымі работнікамі.

Рабоце мясцовых саветаў, прафесіянальных і комсамольскіх арганізацый па паляпшэнню дзяржаўнага і гаспадарчага апарата

16. Арганізаваць масавы кантроль работы органаў кіравання і давіць пад жорсткую крытыку бюракратычныя язвы і недахопы апарата.

Распырыць сетку секцый совет- і дэпутацкіх груп на прадпрыемствах, у сёлах, а ў вялікіх гарадах арганізаваць падраённыя частковыя групы дэпутатаў совет, пры гэтым асаблівую ўвагу прыцягнуць на ўцягненне ў работу саветаў і іх секцый жанчын-актывістак, работніц і калгасніц.

17. Перадаць профсаюзам усе органы нізавых органаў РСІ на прадпрыемствах і кіраўніцтва кантрольнымі органамі пры ОРС'ах, ЗРК, райспажыўтаварыствах, горспажыўтаварыствах.

Разгарнуць і якасна падняць апраўдаўшае сябе шэфства прадпрыемстваў над дзяржустановамі і соцыялістычную сумяшчальнасць работы на вытворчасці з работай у дзяржустановах.

Аднавіць апраўдаўшую сябе практыку арганізацыі «лёгкай кавалерыі» комсамола, паспяхова ўскрываўшай бюракратычныя недахопы апарата. Падняць якасць работы ячэек комсамола ў дзяржустановах па паляпшэнню дзяржапарата.

Арганізацыйныя мерапрыемствы. Галіне ўзмацнення партыйна-совецкага кантролю

18. У мэтах узмацнення кантролю выкананнем рашэнняў урада і ўмацавання совецкай дысцыпліны прызнаць неабходным правядзенне наступных арганізацыйных мерапрыемстваў:

а) перафармаваць камісію выканання пры СНК Саюза ССР у падлеглую з'ездам партыі і зацвярджаемую ЦВК і СНК Саюза ССР на чале совецкага кантролю пры СНК Саюза ССР са сваім апаратам цэнтры і пастаяннымі прадстаўнікамі ў рэспубліках, краях, абласцях, назначаемымі і адклікаемымі Камісіяй совецкага кантролю;

б) наркамат РСІ, ужо адыграўшы сваю станоўчую ролю, скасаваць і перадаць яго апарат камісіі совецкага кантролю СНК Саюза ССР.

в) Кіраўніком камісіі совецкага кантролю прызначыць аднаго з намеснікаў старшыні СНК Саюза ССР.

19. У мэтах узмацнення кантролю над выкананнем пастаноў партыі і ЦК ВКП(б), умацавання партыйнай дысцыпліны і барацьбы з парушэннямі партыйнай этыкі, лічыць неабходным правядзенне наступных арганізацыйных мерапрыемстваў:

а) ператварыць Цэнтральную Кантрольную Камісію ў выбраную з'ездам партыі Камісію Партыйнага Кантроля пры ЦК ВКП(б) з сваім апаратам у цэнтры і пастаяннымі прадстаўнікамі ў рэспубліках, краях, абласцях, назначаемымі і адклікаемымі Камісіяй Партыйнага Кантроля пры ЦК ВКП(б);

б) апарат Цэнтральнай Кантрольнай Камісіі перадаць Камісіі Партыйнага Кантроля пры ЦК ВКП(б);

в) кіраўніком Камісіі Партыйнага Кантроля назначыць аднаго з сакратароў ЦК ВКП(б).

***

XVII з'езд партыі абавязвае ўсіх комуністаў: дзе-б яны ні працавалі, забяспечыць выкананне ўказаных у данай пастанове мерапрыемстваў у справе арганізацыйнай перабудовы і паляпшэння работы ўсіх органаў пролетарскай дыктатуры.

З'езд партыі папярэджвае ўсіх работнікаў партыйных, совецкіх, профсаюзных, комсамольскіх і інш. арганізацый, у першую чаргу комуністаў, што, заахвочваючы лепшых работнікаў, ЦК партыі і совецкія кіруючыя органы будуць знімаць з усякіх пастоў, ставіць на ніжэйшыя пасты і строга спагнаяць з усіх работнікаў, не гледзячы на асобы, якія будуць парушаць партыйную і совецкую дысцыпліну.

XVII з'езд партыі ўпэўнен, што члены нашай партыі аказжуцца на вышыні сваіх задач, дапамогуць сваёй актыўнасцю партыі і ўраду ачысціць апараты пролетарскай дыктатуры ад бюракратычных недахопаў, умацуюць дыктатуру пролетарыята, надымуць яшчэ больш кіруючую ролю партыі і забяспечаць краіне поўную перамогу другой пяцігодкі.

У камісіі партыйнага кантроля

Старшынёй камісіі выбран т. в. Л. М. КАГАНОВІЧ

10-га лютага адбылося першае пасяджэнне камісіі партыйнага кантроля пры ЦК ВКП(б), выбранай XVII з'ездам ВКП(б).

Для кіраўніцтва бягучай работай камісіі выбрана бюро камісіі ў складзе тт. **Кагановіча, Ежова, Шкіратава, Яраслаўскага, Акулава, Булатава і Петэрса.**

Старшынёй камісіі выбран т. Кагановіч Л. М., намеснікам старшыні т. **Ежоў Н. І.**

Для разгляду спраў, звязаных з парушэннем партыйнай этыкі і дысцыпліны, створана **парткалегія** ў складзе тт. **Шкіратава** (сакратар), **Яраслаўскага і Караваева.**

Камісія даручыла бюро выпрацаваць палажэнне аб рабоце камісіі і парткалегіі, а таксама намеціць план бліжэйшых работ камісіі партыйнага кантроля.

У камісіі совецкага кантроля

Старшынёй камісіі выбран т. в. КУЙБЫШЭЎ

11 лютага а 1 гадзіне дня ў зале пасяджэнняў Соўнаркома Саюза адбылося першае пасяджэнне камісіі совецкага кантроля.

Камісіяй аднагалосна выбраны: старшынёй тав. **Куйбышэў**, намеснікам старшыні тав. **Анціпаў** і членамі бюро тт. **Ройзенман, Смаў, Ціхан, Масквін, Ульянава, Беленькі, Землячка, Дзяч і Гайзер.**

Выбранае бюро даручана па наступнага пасяджэння камісіі (5 лютага) распрацаваць праект палажэння аб камісіі совецкага кантроля.

СТАТУТ УСЕСАЮЗНАЙ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (большэвікоў)

СЕКЦЫЯ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА

(Прынят аднагалосна XVII з'ездам ВКП(б)

Усесаюзная Комуністычная партыя (большэвікоў), якая з'яўляецца секцыяй Комуністычнага Інтэрнацыянала, ёсць перадавы, арганізаваны атрад пролетарыята Саюза ССР, вышэйшая форма яго класавай арганізацыі.

Партыя ажыццяўляе кіраўніцтва пролетарыятам, працоўным сялянствам і ўсімі працоўнымі масамі ў барацьбе за дыктатуру пролетарыята, за перамогу соцыялізма.

Партыя кіруе ўсімі органамі пролетарскай дыктатуры і забяспечвае паспяховае набудаванне соцыялістычнага грамадства.

Партыя з'яўляецца адзінай, баявой арганізацыяй, звязанай свядомай, жалезнай пролетарскай дысцыплінай. Партыя моцна сваёй згуртаванасцю, адзінствам волі і адзінствам дзеянняў, несумяшчальных з адступленнем ад праграмы, парушэннем партыйнай дысцыпліны і з фракцыйнымі груп'іроўкамі ўнутры партыі.

Партыя патрабуе ад сваіх членаў актыўнай і самаадданай работы па ажыццяўленню праграмы і статута партыі, выкананню ўсіх пастаноў партыі і не органаў, забяспечэнню адзінства радоў партыі і ўмацаванню брацкіх, інтэрнацыянальных адносін як паміж працоўнымі нацыянальнасцей СССР, так і з пролетарыятам усіх краін свету.

I. АБ ЧЛЕНАХ ПАРТЫІ І ІХ АБАВЯЗКАХ

1. Членам партыі лічыцца ўсякі, хто прызнае праграму партыі, працуе ў адной з яе арганізацый, падпарадкуецца пастановам партыі і ўплачвае членскія ўзносы.

2. Член партыі абавязан:

а) захоўваць найстражэйшую партыйную дысцыпліну, праводзіць актыўны ўдзел у палітычным жыцці партыі і краіны, праводзіць на практыцы палітыку партыі і рашэнні партыйных органаў;

б) пастоянна працаваць над павышэннем сваёй ідэйнай узброенасці, над усваеннем асновы марксізма-ленінізма, важнейшых палітычных і арганізацыйных рашэнняў партыі, растлумачваць іх беспартыйным масам;

в) як член кіруючай партыі ў совецкай дзяржаве, — быць узорам захавання працоўнай і дзяржаўнай дысцыпліны, авалодваць тэхнікай сваёй справы, безупынна паляпшаючы сваю вытворчую, дзелавую кваліфікацыю.

3. Прыём у члены партыі праводзіцца выключна ў індывідуальным парадку. Новыя члены прымаюцца з ліку кандыдатаў, прайшоўшых устаноўлены кандыдацкі стаж, школу палітычнай граматы і ўсвоіўшых праграму і статут партыі. У члены партыі прымаюцца рабочыя, калгаснікі, чырвонаармейцы, вучні і служачыя, праявіўшыя сябе на рабоце ў групах спачуваючых, у советах, профсаюзах, комсамоле, кааперацыі, дэлегацкіх сходах, пасля атрымання водзыву той арганізацыі, дзе ўступаючы працаваў ці працуе.

Парадак прыёму ў члены партыі з кандыдатаў наступны:

а) Устанаўляюцца чатыры катэгорыі:

1) прамысловыя рабочыя з вытворчым стажам не менш 5 год;

2) прамысловыя рабочыя з вытворчым стажам менш 5 год, сельска-гаспадарчыя рабочыя, чырвонаармейцы з рабочых і калгаснікаў і інжынерна-тэхнічныя работнікі, якія працуюць непасрэдна ў цэху ці на ўчастку; 3) калгаснікі, члены саматужна-прамысловых арцеляй і настаўнікі пачатковай школы; 4) астатнія служачыя.

б) Для прыёму ў партыю асобы першай катэгорыі прадстаўляюць тры рэкамендацыі членаў партыі з пяцігадовым партыйным стажам; асобы другой катэгорыі — пяць рэкамендацый членаў партыі з пяцігадовым партыйным стажам; асобы трэцяй катэгорыі — пяць рэкамендацый членаў партыі з дзесяцігадовым партстажам і рэкамендацыю прадстаўніка палітаддзела МТС або райкома; асобы чацвертай катэгорыі — пяць рэкамендацый членаў партыі з дзесяцігадовым партстажам.

ЗАЎВАГА: Пры прыёме ў члены партыі з комсамола па ўсіх катэгорыях рэкамендацыя раённага камітэта ВЛКСМ прыравноўваецца да рэкамендацый двух членаў партыі.

в) Выхадцы з другіх партый прымаюцца ў выключных выпадках па рэкамендацыі пяці членаў партыі: трох з 10-гадовым партстажам і двух з дарэволюцыйным партстажам, не інакш як праз вытворчую первічную арганізацыю, з абавязковым зацвярджэннем ЦК ВКП(б), незалежна ад соцыяльнага становішча прыхаджана.

ЗАЎВАГА: ЦК можа прадастаўляць права канчатковага зацвярджэння ў члены партыі выхадцаў з другіх партый паасобным краявым і абласным партыйным камітэтам і ЦК нацыянальных компартый.

г) Праверка рэкамендацый прадпісвае прыёму і ляжыць на абавязку мясцовага партыйнага камітэта.

д) Пытанне аб прыёме ў партыю спачатку разглядаецца первічнай партыйнай арганізацыяй, вырашаецца агульным сходам арганізацыі і ўступае ў сілу пасля зацвярджэння для першай і другой катэгорый райкомам або гаркомам, для трэцяй і чацвертай катэгорыі—абкомам, крайкомам або ЦК нацыянальнай компартыі.

е) Моладзь да 20 год уключна ўступае ў партыю толькі праз ВЛКСМ.

4. Рэкамендуючыя нясуць за рэкамендуемых адказнасць, падпадаюць ды ў выпадку неўгрунтаваных рэкамендацый партыйным спагнанням аж да выключэння з партыі.

5. Партстаж прымаемых в кандыдатаў у члены партыі вылічваецца з дня прыняцця агульным сходам адпаведнай первічнай партыйнай арганізацыяй пастановы аб зацвярджэнні данага таварыша ў члены партыі.

6. Усякі член адной арганізацыі пры пераездзе ў раён работы другой арганізацыі заліквацца апошняй у лік яе членаў.

ЗАЎВАГА: Пераезд членаў партыі з адной арганізацыі ў другую адбываецца згодна правіл, устаноўленых ЦК ВКП(б).

7. Члены партыі і кандыдаты, на працягу трох месяцаў не запланіўшыя без уважлівых прычын членскіх узносаў, лічацца выбылымі з партыі, аб чым даводзіцца да ведама агульнага сходу членаў первічнай арганізацыі.

8. Пытанне аб выключэнні кагонебудзь з партыі вырашаецца агульным сходам той арганізацыі, членам якой даная асоба з'яўляецца, і зацвярджаецца для першай і другой катэгорый абласным ці краявым камітэтам, для трэцяй і чацвертай катэгорый—раённым ці гарадскім камітэтам, прычым з дня выключэння агульным сходам парт арганізацыі або партыйным камітэтам даная асоба адстраняецца ад партыйнай работы. Аб выключаных членах партыі публікуецца ў партыйным друку з указаннем прычыны выключэння.

9. Перыядычнымі рашэннямі ЦК ВКП(б) праводзіцца чыстка для сістэматычнага ачышчэння партыі ад:

класава-чужых і варожых элементаў;

двурушнікаў, ашуквачоў партыі і захоўваючых ад яе свае сапраўдныя погляды і зрываючых палітыку партыі;

адкрытых і скрытых парушальнікаў жалезнай дысцыпліны партыі і дзяржавы;

перараджэнцаў, што зрастаюцца з буржуазнымі элементамі;

кар'ерыстаў, шкурнікаў і абюракраціўшыхся элементаў;

маральна разлажыўшыхся, раняючых сваімі непрыстойнымі паводзінамі годнасць партыі, шкодзячых сцяг партыі;

пасіўных, не выконваючых абавязкаў членаў партыі і не ўсвоіўшых праграмы, статута і важнейшых рашэнняў партыі.

II. АБ КАНДЫДАТАХ У ЧЛЕНЫ ПАРТЫІ

10. Усе асобы, жадаючыя ўступіць у партыю, праходзяць кандыдацкі стаж, які мае на мэце грунтоўнае азнаямленне з праграмай, статутам, тактыкай партыі і праверку асабістых якасцей кандыдатаў.

11. Парадак прыёму ў кандыдаты (падзел на катэгорыі, характар рэкамендацый і іх праверка, рашэнне арганізацыі аб прыёме і зацвярджэнне парткомам) зусім такога, што пры прыёме ў члены партыі.

12. Кандыдацкі стаж устанаўліваецца: для першай катэгорыі — 1 год, для другой, трэцяй і чацвертай катэгорый — 2 гады.

ЗАЎВАГА:

Выхадцы з другіх партый, незалежна ад іх соцыяльнага становішча, праходзяць трохгадовы кандыдацкі стаж.

13. Кандыдаты ў члены партыі прызначаюць удзел на сходах той арганізацыі, у якой яны знаходзяцца, з правам дарадчага голасу.

14. Кандыдаты плацяць звычайны членскі ўзнос у кацу мясцовага партыйнага камітэта.

III. АБ ГРУПАХ СПАЧУВАЮЧЫХ

15. Для арганізацыі вакол ВКП(б) найбліж блізкіх да партыі беспартыйных актывістаў, па пасаўшых на справе на вытворчасці сваю адданасць партыі, але яшчэ не патрыхтаваных для ўступлення ў партыю ствараюцца пры первічных партыйных арганізацыях групы спачуваючых ВКП(б), якія ўсталёўка падпарадкоўваецца ўсім рашэнням партыйных органаў.

16. Прыём у групы спачуваючых праводзіцца рашэннямі завкомаў, устаноўскіх і інш. партыйных камітэтаў, палітаддзелаў МТС, саўгасаў і чыгуначнага транспарта з рэкамендацыяй двух членаў партыі.

17. Арганізаваныя ў групы спачуваючых ВКП(б) абавязаны наведваць усе адкрытыя партыйныя сходы, на якіх яны карыстаюцца правам дарадчага голасу, актывізаваць за выкананне пастаноў партыі і ўрада, абстаўляючы прадпісваць над кіраўніцтвам партыйных арганізацый пад павышэнне свайго ідэйна-палітычнага ўзроўню.

IV. АБ АРГАНІЗАЦЫЙНАЙ ПАБУДОВЕ ПАРТЫІ

18. Кіруючым прынцыпам арганізацыйнай набудовы партыі з'яўляецца дэмакратычны цэнтралізм, які азначае:

а) выбарнасць усіх кіруючых органаў партыі зверху данізу;

б) перыядычную справаздачнасць партыйных органаў перад сваімі партыйнымі арганізацыямі;

в) строгую партыйную дысцыпліну і падпарадкаванне меншасці большасці;

г) безумоўную абавязковасць рашэнняў вышэйшых органаў для нізейшых і для ўсіх членаў партыі.

19. Партыя будуецца на асновах дэмакратычнага цэнтралізма на тэрытарыяльна - вытворчаму прынцыпу: арганізацыя, якая абслугоўвае які-небудзь раён, лічыцца вышэйшай у адносінах да ўсіх арганізацый, абслугоўваючых частку данага раёна, ці арганізацыя, якая абслугоўвае цэлую галіну вытворчасці або кіраўніцтва, лічыцца вышэйшай у адносінах да ўсіх арганізацый, абслугоўваючых часткі данай галіны.

20. Усе партыйныя арганізацыі аўтаномны ў рашэнні мясцовых пытанняў, паколькі гэтыя рашэнні не суперэчаць рашэнням партыі.

21. Вышэйшым кіруючым органам кожнай арганізацыі з'яўляецца агульны сход, канферэнцыя або з'езд.

22. Агульны сход, канферэнцыя або з'езд выбіраюць камітэт, які з'яўляецца іх выканаўчым органам і кіруе ўсёй бягучай работай арганізацыі.

23. Схема арганізацыі партыі наступная:

а) тэрыторыя СССР — усесаюзны з'езд — ЦК ВКП(б);

б) вобласці, краі, рэспублікі — абласныя, краявыя канферэнцыі, з'езды нацкомпартый — абкомы, крайкомы, ЦК нацкомпартый;

в) гораты, раёны — гаратскія, раённыя канферэнцыі — гарадскія, раённыя камітэты;

г) прадпрыемствы, тасемчыны, калгасы, МТС, чырвонаармейскія часці, установы — агульныя сходы, канферэнцыі первічных партыйных арганізацый, первічныя партыйныя камітэты (запартыкомы, фабпартыкомы, партбюро чырвонаармейскай часці і інш.).

24. Парадак падпарадкавання, справаздачнасці, прахаджэння і аспрэчвання партыйных пастаноў (ад вышэйшай інстанцыі да нізейшай): усесаюзны з'езд, ЦК ВКП(б), абласная-краявая канферэнцыя, канферэнцыя або з'езд нацкомпартый, абласны-краявы камітэт, ЦК нацкомпартый, гарадская-раённая канферэнцыя, гарадскі-раённы камітэт і інш.

25. Для практычнай работы па ажыццяўленню партыйных пастаноў (і праверкі іх выканання совецка-гаспадарчымі органамі і нізейшымі партарганізацыямі) у абкомах, крайкомах, ЦК нацкомпартый і ЦК ВКП(б) ствараюцца адпаведныя вытворча-галінныя аддзелы.

У ЦК ВКП(б):

а) сельска-гаспадарчы, б) прамысловы, в) транспартны, г) плановы фінансава-гандлёвы, д) палітыка-адміністрацыйны, е) кіруючых парторганаў (гарадскіх і раённых) і асобы сектары.

У кожным вытворча-галінным аддзеле сканцэнтроўваецца ўся работа ў цэлым па данай галіне: арганізацыя работы, размеркаванне і падрыхтоўка кадраў, агітпрапаганда, вытворчая прапаганда, нагляд за выкананнем партыйных рашэнняў адпаведнымі совецка-гаспадарчымі органамі і партыйнымі арганізацыямі.

26. Кожная арганізацыя партыі пасля канчатковага зацвярджэння мае права набыць сваю печатку, але не інакш як з санкцыі адпаведнай вышэйшай партыйнай арганізацыі.

V. АБ ЦЭНТРАЛЬНЫХ АРГАНІЗАЦЫЯХ ПАРТЫІ

27. Вярхоўным органам партыі з'яўляецца з'езд. Чарговыя з'езды склікаюцца не радзей аднаго разу ў тры гады. Надзвычайныя з'езды склікаюцца Цэнтральным Камітэтам па ўласнай ініцыятыве або на патрабаванню не менш адной трэці агульнага ліку членаў, прадстаўленых на апошнім партыйным з'ездзе. Склікание партыйнага з'езда і парадак дня аб'яўляюцца не пазней як за паўтара месяца да з'езда. Надзвычайныя з'езды склікаюцца ў двухмесячны тэрмін.

З'езд лічыцца сапраўдным, калі на ім прадстаўлена не менш паловы ўсіх членаў партыі, прадстаўленых на апошнім чарговым з'ездзе.

Нормы прадстаўніцтва на з'езд партыі ўстанаўліваюцца Цэнтральным Камітэтам.

28. У выпадку несклікання Цэнтральным Камітэтам надзвычайнага з'езда ва ўказаны ў пункце 27 тэрмін, арганізацыі, патрабаваўшыя склікання надзвычайнага з'езда, маюць права стварыць арганізацыйны камітэт, які карыстаецца правамі Цэнтральнага Камітэта па скліканню надзвычайнага з'езда.

29. З'езд:

а) заслухоўвае і зацвярджае справаздачы Цэнтральнага Камітэта, Камісіі Партыйнага Кантроля, Цэнтральнай Рэвізійнай Камісіі і іншых цэнтральных арганізацый;

б) пераглядае і змяняе праграму і статут партыі;

в) вызначае тактычную лінію партыі па асноўных пытаннях бягучай палітыкі;

г) выбірае Цэнтральны Камітэт, Камісію Партыйнага Кантроля, Цэнтральную Рэвізійную Камісію і намячае склад камісіі совецкага кантроля для прадстаўлення на зацвярджэння ЦВК і СНК Саюза ССР.

30. Цэнтральны Камітэт і іншыя цэнтральныя арганізацыі выбіраюцца ў складзе, устанаўліваемым з'ездам. У выпадку выбыцця членаў Цэнтральнага Камітэта, склад яго папаўняецца з ліку выбраных з'ездам кандыдатаў у парадку, вызначаемым з'ездам.

31. Цэнтральны Камітэт мае не менш аднаго пленарнага пасяджэння ў чатыры месяцы. Кандыдаты ў члены ЦК прысутнічаюць на пасяджэннях пленумаў ЦК з правам дарадчага голасу.

32. Цэнтральны Камітэт арганізуе: для палітычнай работы—Палітычнае бюро, для агульнага кіраўніцтва арганізацыйнай работай — Арганізацыйнае бюро і для бягучай работы арганізацыйнага і выканаўчага характару — Сакратарыят.

33. Цэнтральны Камітэт у прамежках паміж з'ездамі кіруе ўсёй работай партыі, прадстаўляе партыю ў зносінах з іншымі партыямі, арганізацыямі і ўстановамі, арганізуе розныя ўстановы партыі і кіруе іх дзейнасцю, назначае рэдакцыі цэнтральных органаў, працуючых пад яго кантролем і зацвярджае рэдактароў партыйных органаў буйных мясцовых арганізацый, арганізуе і вядзе прадпрыемствы, маючыя грамадскае значэнне, размяркоўвае сілы і сродкі партыі і загадвае цэнтральнай касай.

Цэнтральны Камітэт накіроўвае работу цэнтральных совецкіх і грамадскіх арганізацый праз партыйныя групы ў іх.

34. У мэтах узмацнення большэвіцкага кіраўніцтва і палітычнай работы, Цэнтральны Камітэт мае права ствараць палітычныя аддзелы і выдзяляць партыйных арганізатараў ЦК на адстаючых участках соцыялістычнага будаўніцтва, набываючых асабліва важнае значэнне для народнай гаспадаркі і краіны ў цэлым, а таксама па меры выканання палітычнымі аддзеламі сваіх ударных задач, ператварыць іх у звычайныя партыйныя органы, пабудаваныя па вытворча-тэрытарыяльнаму прынцыпу.

Палітаддзелы працуюць на правах адпаведных вытворчых партыйных камітэтаў і кіруюцца непасрэдна ЦК ВКП(б) праз вытворча-галінныя аддзелы ЦК або праз спецыяльна арганізуемыя палітыраўніцтвы і палітсектары.

35. Цэнтральны Камітэт рэгулярна інфармуе партыйныя арганізацыі аб сваёй рабоце.

36. Камісіі Партыйнага Кантролю:

а) кантралёруе выкананне рашэнняў партыі і ЦК ВКП(б);

б) прыцягвае да адказнасці вінаватых у парушэнні партыйнай дысцыпліны;

в) прыцягвае да адказнасці вінаватых у парушэнні партыйнай этыкі.

37. Цэнтральная Рэвізійная Камісія рэвізуе: а) хуткасць і правільнасць прахаджэння спраў у цэнтральных органах партыі і гаспадаркі апарата Сакратарыят ЦК ВКП(б), б) касу і прадпрыемствы ЦК ВКП(б).

(ПРАЦЯГ НА 2 СТ.)

СТАТУТ УСЕСАЮЗНАЙ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (большэвікоў)

СЕКЦЫЯ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА

(Прынят аднагалосна XVII з'ездам ВКП(б)

(КАНЕЦ. ПАЧАТАК ГЛЯДЗІ НА 1 СТАР.).

VI. АБ КРАЁВЫХ—АБЛАСНЫХ—РЭСПУБЛІКАНСКІХ АРГАНІЗАЦЫЯХ ПАРТЫІ

38. Вышэйшым органам абласной—краявой—рэспубліканскай партыйнай арганізацыі з'яўляецца абласная—краявая партыйная канферэнцыя, або з'езд нацкомпартыі, а ў прамежку паміж імі абласны—краявы камітэт, ЦК нацкомпартыі. У сваёй дзейнасці яны кіруюцца агульнымі пастановамі Усесаюзнай Комуністычнай партыі і яе кіруючых органаў.

39. Чарговая краявая—абласная канферэнцыя або з'езд нацыянальных комуністычных партый склікаецца краявым—абласным камітэтам—ЦК нацкомпартый адзін раз у паўтары гады, а надзвычайная—па рашэнню краявога—абласнога камітэта—ЦК нацкомпартый, або па патрабаванню ⅓ агульнага ліку членаў арганізацыі, якія ўваходзяць у край—вобласць — рэспубліку.

Нормы прадстаўніцтва на краявую—абласную канферэнцыю, з'езд нацкомпартый устанаўляюцца краявым—абласным камітэтам — ЦК нацкомпартый.

Краявая — абласная канферэнцыя, з'езд нацкомпартый заслухоўвае і зацвярджае справаздачныя даклады краявога—абласнога камітэта—ЦК нацкомпартый, рэвізійнай камісіі і іншых краявых—абласных устаноў, абмяркоўвае ныганні партыйнай, совецкай, гаспадарчай і прафесіянальнай работы ў краі—вобласці, або рэспубліцы і выбірае краявы—абласны камітэт (у рэспубліках ЦК нацкомпартый), рэвізійную камісію і дэлегатаў на ўсесаюзны з'езд партыі.

40. Краявы—абласны камітэт, а ў рэспубліках ЦК нацкомпартый выдзяляюць для бягучай работы адпаведныя выканаўчыя органы, у складзе не больш 11 чалавек, зацвярджаемыя ЦК ВКП(б), і двух сакратароў — першага і другога. Для сакратароў абавязковы партыйны стаж не менш 12 год.

41. Краявы—абласны камітэт ЦК нацкомпартый арганізуе розныя ўстановы партыі ў межах края—вобласці—рэспублікі, кіруе іх дзейнасцю, назначае рэдакцыю краявога—абласнога партыйнага органа, працуючага пад яго кіраўніцтвам і кантролем, кіруе партыйнымі групамі ў па-запартыйных арганізацыях, арганізуе і вядзе свае прадпрыемствы, маючыя агульнае значэнне для вобласці—края—рэспублікі, размяркоўвае ў межах сваёй арганізацыі сілы і сродкі партыі і загадвае краявой—абласной—рэспубліканскай партыйнай касай.

42. Пленум краявога—абласнога камітэта—ЦК нацкомпартый склікаецца не радзей аднаго разу ў тры месяцы.

43. Партыйныя арганізацыі нацыянальных і другіх аўтаномных рэспублік, уваходзячых у склад краёў і рэспублік, працуюць пад кіраўніцтвам краявых камітэтаў—ЦК нацкомпартый і ў сваім унутраным жыцці кіруюцца палажэннямі, названымі ў раздзеле VI статута партыі аб краявых, абласных і рэспубліканскіх арганізацыях.

VII. АБ ГАРАДСКІХ І РАЁННЫХ (сельскіх і гарадскіх) АРГАНІЗАЦЫЯХ ПАРТЫІ

44. Гарадская—раённая партыйная канферэнцыя склікаецца гарадскім—раённым камітэтам не радзей аднаго разу ў год, нецзвычайная—па пастанове гарадскога—раённага камітэта або па патрабаванню ⅓ агульнага ліку членаў арганізацыі, уваходзячых у гарадскую—раённую арганізацыю.

Гарадская раённая канферэнцыя заслухоўвае і зацвярджае справаздачы гарадскога—раённага камітэта, рэвізійнай камісіі і іншых гарадскіх—раённых устаноў, выбірае гарадскі—раённы камітэт, рэвізійную камісію і дэлегатаў на краявую—абласную канферэнцыю або з'езд нацкомпартыі.

45. Для сакратара гарадскога камітэта абавязковы 10-гадовы партыйны стаж, а для сакратара раённага камітэта — 7-гадовы. Сакратары гарадскога і раённага камітэтаў зацвярджаюцца абкомам, крайкомам або ЦК нацкомпартыі.

46. Гарадскі—раённы камітэт выбірае бюро ў складзе 5-7 чалавек, арганізуе і зацвярджае пярвічныя партыйныя арганізацыі на прадпрыемствах, у совгасах, МТС, калгасах і ўстановах, вядзе рэгістрацыю ўсіх камуністаў, арганізуе розныя ўстановы партыі ў межах горада, раёна і кіруе іх дзейнасцю, назначае рэдактара гарадскога — раённага партыйнага органа, працуючага пад яго кіраўніцтвам і кантролем, кіруе партыйнымі групамі па-запартыйных арганізацыях, арганізуе свае прадпрыемствы, маючыя агульна-гарадское, раённае значэнне, размяркоўвае ў межах горада і раёна сілы і сродкі партыі і загадвае гарадской—раённай касай. Гарадскі—раённы камітэт прадстаўляе краявому—абласному камітэту — ЦК нацкомпартыі справаздачу аб сваёй дзейнасці ў тэрміны і па форме, устаноўленых ЦК ВКП(б).

47. У буйных гарадах з дазволу ЦК ВКП(б) ствараюцца раённыя арганізацыі, падпарадкаваныя гарадскому камітэту.

VIII. АБ ПЯРВІЧНЫХ АРГАНІЗАЦЫЯХ ПАРТЫІ

48. Асновай партыі з'яўляюцца пярвічныя партыйныя арганізацыі. Пярвічныя партыйныя арганізацыі ствараюцца на фабрыках, заводах, совгасах і другіх гаспадарчых прадпрыемствах, у калгасах, МТС, чырвонаармейскіх частках, у сёлах, на ўстановах і т. п. пры наяўнасці не менш трох членаў партыі. На прадпрыемствах, у калгасах, установах і т. п., дзе ёсць менш трох членаў партыі, ствараюцца кандыдацкія або партыйна-комсамольскія групы на чарзе з парторгам, выдзяленым райкомам, гаркомам або палітаддзелам. Пярвічныя партыйныя арганізацыі зацвярджаюцца раённымі ці гарадскімі камітэтамі або адпаведнымі палітаддзелам.

49. У буйных прадпрыемствах, установах, калгасах і т. п. з вялікай колькасцю комуністаў (ад 10 членаў да 3000 і вышэй) унутры агульнай пярвічнай партыйнай арганізацыі, аб'ядноўваючай усё прадпрыемства, установу і т. п., могуць быць арганізаваны ў кожным асобным выпадку з зацвярджэння райкома—гаркома або адпаведнага палітаддзела партыйныя арганізацыі па цэхах, участках, аддзелах і т. п. У сваю чаргу ўнутры цэхавых, участковых і т. п. арганізацый могуць стварацца партыйныя групы на брыгадах, аграгатах, прадпрыемствах і т. п.

50. Пярвічная партыйная арганізацыя звязвае рабочых і сялянскія масы з кіруючымі органамі партыі. Яе задачай з'яўляецца:

1) агітацыйная і арганізацыйная работа ў масах за партыйныя мэты і рашэнні;

2) выцягванне спачуваючых і новых членаў і іх палітычнае выхаванне;

3) садзейнасць райкому—гаркому або палітаддзелу ў яго штодзённай арганізацыйнай і агітацыйнай рабоце;

4) мабілізацыя мас на прадпрыемствах, у совгасах, калгасах і інш. на выкананне вытворчага плана, умацаванне працоўнай дысцыпліны і дзвіжэнне ўдарніцтва;

5) барацьба з расхлябанасцю і безгаспадарчым вядзеннем справы на прадпрыемствах, у совгасах, калгасах і штодзённыя клопаты аб паляпшэнні бытавых умоў рабочых і калгаснікаў;

6) актыўны ўдзел як партыйнага органа ў экапамічным і палітычным жыцці краіны.

51. Для вядзення бягучай работы пярвічная партыйная арганізацыя выбірае партыйны камітэт (фабпартком, завпартком і т. п.) у складзе не больш 11 чалавек на 1 год, а цэхавая арганізацыя — партыйнага арганізатара, зацвярджаемага пярвічным партыйным камітэтам.

У партыйных арганізацыях, налічваючых менш 15 членаў і кандыдатаў партыі, партыйныя камітэты не ствараюцца, а вызначаюцца партыйныя арганізатары.

У пярвічных партыйных камітэтах, аб'ядноўваючых не больш 100 членаў партыі, партыйная работа вядзецца, як правіла, неазвольнымі ад работы на вытворчасці работнікамі. У парткомах з колькасцю членаў партыі да 1000 чалавек павінны працаваць 2-3 платныя работнікі, вызваленыя ад работы на вытворчасці. У парткомах з колькасцю членаў да 3000 і вышэй могуць працаваць 4-5 вызваленых ад вытворчасці таварышы.

Для сакратароў пярвічных партыйных камітэтаў абавязковы не менш, чым трохгадовы партыйны стаж, а для парторгаў—двухгадовы партыйны стаж.

IX. АБ ПАРТАРГАНІЗАЦЫЯХ У ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

52. Агульнае кіраўніцтва партыйнай работай у Чырвонай арміі, у Чырвоным флоце і авіяцыі ажыццяўляецца палітычным кіраўніцтвам РСЧА, якое працуе на правах ваеннага аддзела ЦК ВКП(б). Сваё кіраўніцтва ПУР праводзіць праз назначаемыя ім палітаддзелы, ваенкомаў і партыйныя камісіі, выбіраемыя на адпаведных армейскіх канферэнцыях.

Партарганізацыі ў Чырвонай арміі, флоце і авіяцыі працуюць на аснове спецыяльнай інструкцыі, зацверджанай ЦК ВКП(б).

53. Для начальнікаў палітаддзелаў акруг, флотаў і арміі абавязковы 10-гадовы партыйны стаж, для начальнікаў палітаддзелаў дывізій і брыгад—6-гадовы партыйны стаж.

54. Паліторганы абавязаны падтрымліваць цесную сувязь з мясцовымі партыйнымі камітэтамі, шляхам пастаяннага ўдзелу ў мясцовых партыйных камітэтах кіраўнікоў паліторганаў і ваенкомаў (па мочнікаў па палітчастцы), а таксама сістэматычнага заслухоўвання на парткамітэтах дакладаў начальнікаў паліторганаў і ваенкомаў (па мочнікаў па палітчастцы) аб палітрабоце ў вайсковых частках.

X. АБ ПАРТЫЙНЫХ ГРУПАХ У ПАЗАПАРТЫЙНЫХ АРГАНІЗАЦЫЯХ

55. На ўсіх з'ездах, нарадах і ў выбарных органах, па-запартыйных, совецкіх, прафесіянальных, кааператыўных і т. п. масавых арганізацый, дзе ёсць не менш 3 членаў партыі, арганізуюцца партыйныя групы, задачай якіх з'яўляецца ўсебаковае ўзмацненне ўплыву партыі і правядзенне яе палітыкі ў па-запартыйным асяродзішчы, умацаванне жалезнай партыйнай і совецкай дысцыпліны, барацьба з бюракратызмам, праверка выканання партыйных і совецкіх дырэктыў.

Для бягучай работы група выбірае сакратара.

56. Групы, незалежна ад іх знаходжання, цалкам падпарадкаваны адпаведным партарганізацыям (ЦК ВКП(б), крайком, абком, ЦК нацкомпартыі, гарком, райком). Па ўсіх пытаннях групы абавязаны строга і няўхільна трымацца рашэнняў кіруючых партыйных арганізацый.

XI. АБ УНУТРЫПАРТЫЙНАЙ ДЭМАКРАТЫІ І ПАРТЫЙНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЕ

57. Свабоднае і дзелавое абмеркаванне пытанняў партыйнай палітыкі ў асобных арганізацыях або ў партыі ў цэлым з'яўляецца неадлучным правам кожнага члена партыі, выцякаючым з унутрыпартыйнай дэмакратыі. Толькі на аснове ўнутрыпартыйнай дэмакратыі можа быць разгорнута большэвіцкая самакрытыка і ўмацавана партыйная дысцыпліна, якая павінна быць свядомай, а не механічнай. Але шырокая дыскусія, асабліва дыскусія ўсесаюзнага маштаба па пытаннях партыйнай палітыкі, павінна быць арганізавана так, каб яна не магла прывесці да спроб незначнай меншасці навязаць сваю волю агрэмаднай большасці партыі, або да спроб стварэння фракцыйных групіровак, ламаючых адзінства партыі, да спроб расколу, якія могуць пахіснуць сілу і стойкасць дыктатуры пролетарыята на радасць ворагам рабочага класа. Таму шырокая дыскусія ўсесаюзнага маштаба можа быць прызнана неабходнай толькі ў тым выпадку, калі: а) гэта неабходнасць прызнаецца на крайняй меры некалькімі мясцовымі арганізацыямі абласнога або рэспубліканскага маштаба; б) калі ўнутры ЦК няма ў наяўнасці дастаткова цвёрдай большасці ў важнейшых пытаннях партыйнай палітыкі; в) калі, не гледзячы на наяўнасць цвёрдай большасці ў ЦК, якая стаіць на пэўным пункце погляду, ЦК усё-ж лічыць неабходным праверыць правільнасць сваёй палітыкі шляхам дыскусійнага абгаварэння ў партыі. Толькі пры выкананні гэтых умоў можна гарантаваць партыю ад злоўжывання ўнутры-партыйнай дэмакратыяй з боку актыпартыйных элементаў, толькі пры гэтых умовах можна разлічваць на тое, што ўнутрыпартыйная дэмакратыя пойдзе на карысць справе і не будзе выкарыстана ў шкоду партыі і рабочаму класу.

58. Захаванне адзінства партыі, базлітасная барацьба з малейшымі спробамі фракцыйнай барацьбы і расколу, найстражэйшая партыйная і совецкая дысцыпліна з'яўляюцца першачарговым абавязкам усіх членаў партыі і ўсіх партыйных арганізацый. Каб ажыццявіць строгую дысцыпліну ўнутры партыі і ва ўсёй совецкай рабоце і дабіцца найбольшага адзінства пры знішчэнні ўсякай фракцыйнасці, ЦК ВКП(б) мае права прымяняць у выпадках парушэння дысцыпліны або адраджэння або дапушчэння фракцыйнасці ўсе меры партыйных спагнанняў аж да выключэння з партыі, а ў адносінах да членаў ЦК—перавод у кандыдаты і як крайнюю меру, выключэнне з партыі.

Умовай прымянення да членаў ЦК, кандыдатаў у члены ЦК і членаў камісіі партыйнага кантроля такой крайняй меры павінна быць скліканне пленума ЦК з запрашэннем усіх кандыдатаў у члены ЦК і ўсіх членаў камісіі партыйнага кантроля. Калі такі агульны сход найбольш адказных кіраўнікоў партыі двума трэцямі галасоў прызнае неабходным перавод членаў ЦК або камісіі партыйнага кантроля ў кандыдаты або выключэнне з партыі, то такая мера павінна быць ажыццёўлена неадкладна.

59. Пастановы партыйных і совецкіх цэнтраў павінны выконвацца быстра і дакладна. Невыкананне пастаноў вышэйшых арганізацый і другія праступкі, прызнаваемыя злачынкамі грамадскай думкай партыі, цягнуць за сабой: для арганізацыі—ганьбаванне і агульную перарэгістрацыю (роспуск арганізацыі), для паасобных членаў партыі—той ці іншы від ганьбавання (пастаноўка на від, вымова і т. п.), публічнае ганьбаванне, часовае зняцце з адказнай партыйнай і совецкай работы, выключэнне з партыі, выключэнне з партыі з паведамленнем аб праступку адміністрацыйным і судовым уладам.

60. Члены партыі, якія адмаўляюцца праўдзіва адказваць на пытанні камісіі партыйнага кантроля, падлягаюць неадкладнаму выключэнню з партыі.

XII. АБ ГРАШОВЫХ СРОДКАХ ПАРТЫІ

61. Грашовыя сродкі партыі і яе арганізацый складаюцца з членскіх узносаў, даходаў ад прадпрыемстваў партыі і іншых паступленняў.

62. Штомесячныя членскія ўзносы для членаў партыі і кандыдатаў устанаўляюцца ў наступным размеры:

Атрымліваючыя	зарплату —	да 100 р. плацяць —	руб. 20 кап.
„	„	ад 100 р. да 150 р. плацяць —	р. 60 к.
„	„	ад 151 р. да 200 р. „	1 р. — к.
„	„	ад 201 р. да 250 р. „	1 р. 50 к.
„	„	ад 251 р. да 300 р. „	2 р. — „
„	„ звыш	300 р. да 500 р. „	3 р. — „
„	„	500 р. „	[illegible]

63. Уступныя ўзносы бярэцца пры ўступленні ў кандыдаты ў разме 2 проц. з атрымліваемай заработнай платы.

ПАПРАЎКА.

У спісе членаў ЦК ВКП(б), выбраных XVII з'ездам, змешчаным ва ўчарашнім нумары «Звязды», па віне БЕЛТА прыведзена прозвішча РАМАЎ, трэба чытаць РАЗУМАЎ М. О.

У спісе кандыдатаў у члены ЦК ВКП(б) прыведзена прозвішча ДЭРЫБАО, трэба чытаць ДЭРЫВАС.

АБ СТВАРЭННІ КАМІСІІ СОВЕЦКАГА КАНТРОЛЮ ПРЫ СОВЕЦЕ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ СССР

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта і Совета Народных Камісараў Саюза ССР.

У мэтах узмацнення кантролю над выкананнем рашэнняў урада і ўмацавання совецкай дысцыпліны Цэнтральны Выканаўчы Камітэт і Совет Народных Камісараў Саюза ССР пастанаўляюць:

1. Перафармаваць Камісію Выканання пры Совеце Народных Камісараў Саюза ССР у Камісію Совецкага Кантролю пры Совеце Народных Камісараў Саюза ССР, маючую свой апарат у цэнтры і пастаянных прадстаўнікоў у саюзных і аўтаномных рэспубліках, краях і абласцях, назначаемых і адкліканых Камісіяй Совецкага Кантролю.

2. Народны Камісарыят Рабоча-Сялянскай Інспекцыі Саюза ССР, народныя камісарыяты рабоча-сялянскай інспекцыі саюзных рэспублік і мясцовыя органы рабоча-сялянскай інспекцыі, як ужо адыгралі сваю станоўчую ролю, скасаваць.

Апарат рабоча-сялянскай інспекцыі перадаць Камісіі Совецкага Кантролю пры Совеце Народных Камісараў Саюза ССР.

3. Даручыць старшыні Камісіі Совецкага Кантролю пры Совеце Народных Камісараў Саюза ССР у дэкадны тэрмін распрацаваць і ўнесці на зацвярджэнне Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта і Совета Народных Камісараў Саюза ССР праект палажэння аб камісіі Совецкага Кантролю.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР
М. КАЛІНІН.

Старшыня Совета Народных Камісараў Саюза ССР
В. МОЛАТАЎ (СКРАБІН).

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР
А. ЕНУКІДЗЕ.

Масква, Крэмль.
11-га лютага 1934 года.

АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ СКЛАДУ БЮРО КАМІСІІ СОВЕЦКАГА КАНТРОЛЮ ПРЫ СНК СССР

Пастанова Совета Народных Камісараў Саюза ССР

Совет Народных Камісараў Саюза ССР пастанаўляе:

Зацвердзіць выбранае Камісіяй Совецкага Кантролю пры Совеце Народных Камісараў Саюза ССР бюро Камісіі ў наступным складзе:

1. Куйбышаў В. В. (старшыня).
2. Анціпаў П. К. (нам. старшыні).
3. Ройзенман Б. А.
4. Ломаў Г. І.
5. Ціхан А. М.
6. Масквін І. М.
7. Ульянава М. І.
8. Белецкі З. М.
9. Землячка Р. С.
10. Дейч М. А.
11. Гайстэр А. І.

Старшыня Совета Народных Камісараў Саюза ССР
В. МОЛАТАЎ (СКРАБІН).

Кіраўнік спраў Совета Народных Камісараў Саюза ССР
І. МІРОШНІКАЎ.

11-га лютага, 1934 г.
Масква, Крэмль.

У Парыжы пачалася усеагульная палітычная забастоўка

Не гледзячы на сабатаж рэфармісцкіх лідэраў ствараецца магутны адзіны пролетарскі фронт.—Усеагульная забастоўка праходзіць пад лозунгам барацьбы супроць фашысцкай рэакцыі і наступлення капітала.

ЛОНДАН, 11 лютага. (БЕЛТА). Мяркуючы па першых вестках, **УСЕАГУЛЬНАЯ ЗАБАСТОЎКА Ў ПАРЫЖЫ ПАЧАЛАСЯ.** Войскі ахоўваюць галоўны паштамт, злектрычную станцыю, тэлефон, чыгуначныя станцыі і пажарныя станцыі. На тэлефонныя станцыі ўведзены інжынерныя войскі, каб падтрымліваць самую неабходную сувязь. На паштамце разбіркай пісем заняты салдаты. **У ТРЫ ГАДЗІНЫ РАНІЦЫ СЛУЖАЧЫЯ ЦЭНТРАЛЬНАГА ТЭЛЕГРАФА КІНУЛІ РАБОТУ.** Спыніла работу таксама радыёстанцыя. Сувязь паміж Парыжам і Лонданам перарвана. Сувязь паміж Парыжам і Лонданам падтрымліваецца толькі адзінаму проваду, які абслугоўваецца войскамі. Цэнтральны стачком у Парыжы зносіцца з раённымі стачачнымі камітэтамі з дапамогаю спецыяльна вылучаных шофераў таксі, якія маюць спецыяльны стачачны флажок.

Наперакор рашэнню рэфармісцкіх лідэраў не ўцягнуць у забастовачны рух рабочых з прадпрыемстваў грамадскага карыстання, як, напрыклад, электрычная станцыя, газ, водаправод і чыгунка. **СЯРОД ЧЫГУНАЧНІКАЎ ЁСЦЬ МОЦНЫ РУХ ЗА ДАЛУЧЭННЕ ДА ЗАБАСТОЎКІ НА ЎСЕ 24 ГАДЗІНЫ.** За выключэннем чыгуначнага транспарта **ЎСЁ СПЫНІЛАСЯ.** Не выходзяць ніякія газеты, апрача манархісцкай «Аксіён франсез» і стачачнага бюлетэня. Усе школы закрыты. Усе магазіны, за выключэннем дробных крам, закрыты.

У ДНІ ПАДРЫХТОЎКІ ДА СТАЧКІ

ПАРЫЖ, 11 лютага. (БЕЛТА).

Падрыхтоўка да ўсеагульнай палітычнай забастоўкі, якая павінна пачацца ў ноч на 12-га лютага, прыняла велізарны размах. Не гледзячы на тое, што рэфармісцкія лідэры сабатуюць адзіны пролетарскі фронт, прабуюць абмежаваць рамкі руху і ператварыць палітычную забастоўку ў «сімвалічны рух», па выражэнню лідэра соцыял-рэфармісцкіх саюзаў Жуо, — пад націскам рабочых мас, абураных абнаглеўшай рэакцыяй, ствараецца магутны адзіны фронт рабочых усіх палітычных напрамкаў, — членаў унітарных (рэволюцыйных), рэфармісцкіх і аўтаномных прафсаюзаў.

ЗЫРОЦЦА АДЗІНЫ ПРОЛЕТАРСКІ ФРОНТ

Апублікаваны ўчора ў «Юманітэ» зварот пяці буйных парыжскіх унітарных прафсаюзаў з заклікам стварыць адзіны фронт і правесці сумесна забастоўку 12-га лютага пад лозунгам барацьбы супроць фашысцкай рэакцыі і супроць наступлення капітала — знайшоў гарачы водгук сярод парыжскіх рабочых.

Пад напорам рабочай масы пад рэфармісцкіх прафсаюзаў адказаў згодай на прапанову ўнітарных прафсаюзаў. Учора унітарны, рэфармісцкі і аўтаномны прафсаюзы работнікаў метро выпусцілі сумесную адозву да сваіх членаў з заклікам спыніць поўнасцю работу 12-га лютага.

ПАДРЫХТОЎКА НА ПРАДПРЫ�ЯМСТВАХ

Прафсаюзы газавых заводаў, работнікаў паштовых прадпрыемстваў, тэлефонных станцый і тэлеграфу таксама далучыліся да прапановы унітарных прафсаюзаў і выпусцілі сумесную адозву аб правядзенні ўсеагульнай забастоўкі.

На аб'яднаным сходзе рабочых манетнага двара — членаў усіх прафсаюзаў — таксама аднадушна пастановлена далучыцца да ўсеагульнай забастоўкі. Унітарныя прафсаюзы работнікаў булачных, дрэваапрацоўчых прадпрыемстваў, друкарняў, электрастанцый, тэкстыльных прадпрыемстваў, камерцыйных прадпрыемстваў, папяровых фабрык, будаўнікоў звярнуліся да рэфармісцкіх і аўтаномных прафсаюзаў з прапановай стварыць адзіны фронт для правядзення і арганізацыі забастоўкі. Унітарныя і рэфармісцкія прафсаюзы настаўнікаў дэпартамента Сены пастанавілі ў поўным складзе прыняць удзел у забастоўках. У сувязі з гэтым 12-га лютага ніякіх заняткаў у школах не будзе.

РАБОЧЫЯ ПРАВІНЦЫІ ПАДУЧАЮЦЦА ДА ПАРЫЖСКАГА ПРОЛЕТАРЫЯТА

У правінцыі ідзе таксама энергічная падрыхтоўка да забастоўкі. Кіраўніцтва профсаюза дзяржаўных служачых атрымала паведамленні з 147 пунктаў аб падрыхтоўцы мясцовых аддзяленняў профсаюзаў да забастоўкі. Згодна паведамленню «Пепль», рэфармісцкія профсаюзы гарнякоў дэпартаментаў Па-дэ-Кале і Нор, профсаюзы работнікаў электрастанцый, друкарняў, будаўнікоў таксама парашылі прыняць удзел у забастоўцы.

АДПОР РЭФАРМІСЦКАМУ САБАТАЖУ

Паміма таго, усеагульная забастоўка 25 тыс. шофераў таксі таксама будзе прадаўжацца. Ні адна газета не выйдзе ў гэты дзень. Усе школы будуць закрыты. Лідары рэфармісцкага профсаюза чыгуначнікаў прабуюць сабатаваць забастоўку, заклікаючы сваіх членаў абмежавацца 15-мінутнай забастоўкай, але унітарны (рэволюцыйны) профсаюз чыгуначнікаў выпусціў адозву, у якой заклікае чыгуначнікаў прыняць удзел разам з усім пролетарыятам у 24-гадзінным усеагульнай забастоўцы.

Усеагульная унітарная канфедэрацыя працы выкрывае таксама двудушнасць рэфармісцкіх лідэраў, аб'явіўшых усеагульную забастоўку і разам з тым заклікаючых рабочых да захавання спакою і сабатуючых.

Унітарная ўжо зараз забастоўку на чыгунках і на прадпрыемствах грамадскага карыстання.

Усеагульная унітарная канфедэрацыя працы заклікае ўвесь французкі пролетарыят прыняць удзел ва ўсеагульнай палітычнай забастоўцы, выйсці на вуліцу, праводзіць дэманстрацыі, ствараць на прадпрыемствах камітэты дзейнасці, выстаўляць каля варот заводаў пікеты. Разам з тым канфедэрацыя заклікае парыжскіх рабочых прыйсці пасля абеда ў Венсенскі лес, дзе павінен адбыцца грандыёзны мітынг адзінага фронта.

НАР-ДА УСІХ ПРОФЕКТАЎ ПАЛІЦЫІ

Улады таксама ўзмоцнена рыхтуюцца да дня 12-га лютага. Сёння пасля пасяджэння кабінета міністраў міністр унутраных спраў Саро склікаў усіх прэфектаў паліцыі дэпартамента Сены і прадстаўнікоў ваенных улад у Парыжы. На нарадзе пастановлена было прыняць рад спецыяльных мер у сувязі з чакаемымі падзеямі 12-га лютага.

КЛАСАВЫЯ БАІ Ў АЎСТРЫІ

Абвяшчена ўсеагульная забастоўка

БЕРЛІН, 12 лютага. (БЕЛТА). Германскае інфармацыйнае бюро паведамляе, што ў Венскім раёне з 12-гадзінную зараз **электрастанцыі спрыняслі падачу тока.** Увесь горад без электрычнасці. Мяркуюць, што ўсеагульная забастоўка з'яўляецца **ультыматум на падзеі ў Лінцы.** Тэлеграфная сувязь парушана ў сувязі з тым, што абвешчана забастоўка. Пакуль, паведамляюць [illegible], на які тэрмін абвешчана гэта забастоўка.

Сустрэчка рабочых з Галіцыяй і [illegible]

БЕРЛІН, 12 лютага. (БЕЛТА). Германскае інфармацыйнае бюро паведамляе аб нарадах паміж [illegible] з аднаго боку і [illegible] і палі[illegible] з другога боку, якія адбываюцца ў **Лінцы** (Аўстрыя). У вакол[illegible] Лінца таксама абвешчаны [illegible] соцыял-дэмакратычныя [illegible] Палічыя патрабавала [illegible] ваенных падмацаванняў.

ПРЭЗД МІНІСТРА ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ ПОЛЬШЧЫ п. БЕКА

НЕГАРЭЛАЕ. (Ад нашых спецыяльных карэспандэнтаў).

Учора ў 6 гадзін вечара праз Негарэлае праехаў накіроўваючыся ў Маскву міністр замежных спраў Польшчы п. Бек з жонкай.

Разам з п. Бекам прыехаў паўнамочны прадстаўнік СССР у Варшаве тав. Антонаў-Аўсеенко.

На станцыі Негарэлае міністра сустракалі генеральны сакратар НКЗС СССР тав. Дзвінскоўскі, упоўнаважаны НКЗС пры ўрадзе БССР тав. Ільінскі, прадстаўнікі ТАСС і рэдакцыі «Звязды».

Тав. Дзвінскоўскі вітаў міністра ад імя НКЗС, а тав. Ільінскі ад імя ўрада БССР.

Міністра суправаджаюць шэф кабінета міністэрства п. Дзембіцкі і асабісты сакратар п. Балінскі, а таксама прадстаўнікі польскага тэлеграфнага агенцтва («Пат»), агенцтва «Ізвестия» і рэдакцыі газеты «Курэр пазнанскі».

Акрамя таго, міністра ад Станбіцкі суправаджаюць выехаўшыя яму [illegible] совецкай місіі ў Менску п. Сакалынікі і польскі генеральны консул у Менску п. Яцкевіч.

Па прыбыцці курэрскага поезда ў Менск міністра сустракалі на вакзале старшыня СНК БССР тав. Гападзей, намеснік старшыні СНК тав. Балцін і народны камісар асветы тав. Чарнушэвіч.

Тав. Гападзей вітаў п. Бека на тэрыторыі БССР, выказаўшы ўпэўненасць, што яго паездка ў Маскву паслужыць справе ўзмацнення міру і далейшага збліжэння памі СССР і Польшчай.

АРГАНІЗАЦЫЙНЫЯ ПЫТАННІ
(ПАРТЫЙНАЕ І СОВЕЦКАЕ БУДАЎНІЦТВА)
Даклад тав. Л. М. КАГАНОВІЧА на XVII з'ездзе ВКП(б)
6 ЛЮТАГА 1934 ГОДА

Таварышы! Арганізацыйныя пытанні абмяркоўваюцца нашым з'ездам апошнім пытаннем парадку дня. Заканамернасць гэтага зусім відавочна, бо распрацоўка арганізацыйных пытанняў ёсць адзінае інструмента для паспяховага ажыццяўлення палітычных і эканамічных задач, пастаўленых партыяй на XVII з'ездзе. Зразумела кожна сутнасць арганізацыйных задач можна толькі зразумець і ацэніць ў сувязі з агульнымі ўмовамі і пройдзенага намі шляху, шляху соцыялістычных перамог, велічэзных пастаўленых перад намі, так яркаасветленых матэрыялам стратэгічнага даклада т. **СТАЛІНА (доўгія апладысменты).**

Можны з'езд нашай партыі, вядучай партыі сусветнага пролетарыяту, ёсць буйная гістарычная з'ява ў развіцці не толькі пролетарскай рэвалюцыі ў нашай краіне, але і міжнароднага рабочага руху.

Наш XVII з'езд, вялікі з'езд нашай ленінскай партыі, адлюстроўвае цэлую гістарычную эпоху, кароткую па тэрмінах, але яна багата багатую па зместу, эпоху, ператварыўшую Совецкі Саюз у магутную дзяржаву, заняўшую першае месца ў палітычных, эканамічных, ваенных і культурных адносінах.

Сусветагістарычнае значэнне даклада т. Сталіна на XVII з'езде заключалася ў тым, што гэта была справаздача аб кіраўніцтве найвялікшым пераваротам, які толькі ведала гісторыя чалавецтва, пераваротам, зламаўшым стары эканамічны уклад і стварыўшым новы калгасны лад, базе соцыялістычнай індустрыялізацыі нашай краіны.

Яна была справаздача аб кіраўніцтве рухам мільёнаў лепшых перадавых пралетаў, якія ў іх барацьбе за поўнае і канчатковае вызваленне ад старога і за перамогу новага, соцыялістычнага грамадства.

Яна тэму нашы грандыёзныя поспехі, нашы поспехі канструюць і натхняюць не толькі лепшыя масы Совецкага Саюза, але і пролетарыі і прыгнечаныя народы свету.

Пабывала кароткія тэрміны база соцыялістычнай індустрыялізацыі краіны, тэхнічнага пераўтварэння сельскай гаспадаркі, разгрому кулацтва і агентуры, ворага ў нашай партыі — трацкізма, правых, «левых» і іншых ворагаў, — і ўсялякіх апартуністаў — вырашылі найтрудней шую задачу пролетарскай рэвалюцыі.

Тав. Сталін у сваім дакладзе па-новаму, як мы ператварылі краіну адсталай, дробнай і драбнатоварнай сялянскай гаспадаркі ў краіну самых калгасных лад буйнага соцыялістычнага земляробства — калгаснай перамогі.

Гэта не па 120, а па 500 і больш калгасаў. Сюды трэба яшчэ дадаць арганізацыю 150 тыс. з лішнім гандлёвых адзінак, з усім небывалы да пяцігодкі размах будаўніцтва гарадской гаспадаркі, гарадскіх прадпрыемстваў у старых гарадах і стварэнне на голым месцы дзесяткаў новых гарадоў, тысяч пасёлкаў, школ соўгасаў, МТС і новых заводаў.

Адкрыта 35 тыс. пачатковых і сярэдніх школ, дзве тысячы школ фабрычна-заводскага вучнёўства, тысяча рабфакаў, 2½ тыс. тэхнікумаў, каля поўтысячы ВНУ, звыш 400 навукова-даследчых інстытутаў, 23 тыс. устаноў клубнага тыпу, амаль 20 тыс. новых кінаўстановак. Друк вырас з 1.189 газет у 1928 г. і 3.061 у 1930 г. да 10.535 друкаваных газет у 1933 г., не лічачы некалькіх сотень тысяч насценных газет.

Уся гэта будоўля вялася не на адным месцы, а на ўсіх бязмежных прасторах вялікага Совецкага Саюза. Мастэя гарады, прадпрыемствы і калгасы ствараліся не ў культурных рабітах, дзе ёсць кадры, навыкі, поўны вопыт работы, а ў зусім ненаселеных месцах, на голай зямлі, на пустырах. Калі ўспомнім, што за ўсіх адзначаных кутках СССР — ад Хіны да Карэ-Кума, ад Іранскіх да Рыбна, ад Беламорска-Балтыйскага канала да Турксіба, Ад Днепрадрэса да Амура, вялася напружаная будаўнічая работа, у рэзультаце якой за некалькі год з'явіўся твар нашай краіны, калі зразумець, што такога ўсяго гэтага патрабавала практыка арганізацыйна забяспечыць пішаную работу людзей, кіраўніцтвам, — то ды будзе зусім ясным небывалы размах арганізацыйнай работы нашай партыі і яе Ленінскага ЦК. **(Бурныя апладысменты).**

Дазвольце мне не спыняцца падрабязна на ўсіх этапах арганізацыйнай работы за гэтыя гады. Гэта заняло-б занята шмат часу, дый работа гэта ва ўсіх на віду. Кожная будоўля, кожны новы завод, кожная МТС, кожны калгас гаворыць сам за сабе. Дазвольце ў парадку справаздачным спынецца на вузлавым пытанні арганізацыйнай работы — на праблеме кадраў, на выхаванні, падрыхтоўцы, падборы і размеркаванні людзей.

1. ПЯЦІГОДКА ПАДВОІЛА ЛІК СПЕЦЫЯЛІСТАЎ

Вы ведаеце, што пытанне аб кадрах аказалася адным з самых цяжкіх пытанняў соцыялістычнага будаўніцтва. Значная частка старых кадраў спецыялістаў аказалася непрыстасаванай навіт пры ўсім сваім жаданні, к новым задачам, к новым тэмпам. Можна сабе ўявіць: калі ў радах большэвіцкай партыі, у радах большэвікоў, чыват у радах Цэнтральнага Камітэта аказаліся людзі, не вытрымаўшыя большэвіцкіх тэмпаў, людзі, якія адсталі, выпустаўшыяся, у якіх не аказалася пораху для новай вялікай справы, тое што было са мноствам старымі беспартыйнымі спецыялістамі, вышэйшымі часта з чужога лагера? Партыя прадавала пад уплывам лепшых з старых спецыялістаў у соцыялістычнае будаўніцтва, і ў адносінах лепшых, гэта задача была выканана. Мы маем шмат герояў са старых спецыялістаў, але частка свядома шкодзіла, частка-ж аказалася нязгодная для новых метадаў і быстрых тэмпаў работы.

Задача стварэння свайго, роднага пролетарыята, каардынатара складу соцыялістычнай вытворчасці была і астаецца буйнейшай гістарычнай задачай соцыялізма. Ва ўсёй сваёй вострасці гэта задача была пастаўлена тав. Сталіным яшчэ ў 1928 годзе, у сувязі з вядомым шахцінскім працэсам шкодзікаў.

Шахцінскі працэс паказаў, што значная частка старых тэхнічных кадраў непадзейная і ў трудную мінуту атакуе пролетарыяту. З другога боку, шахцінскі працэс, як усе наступныя працэсы, укрыў, што многія з нашых кіруючых работнікаў, не ведаючы тэхнікі і не кіруючы аўладаць ёю, сталі давяраліся гэтым спецыялістам, працавалі як «тармазы» перадачы тыму, штаўтавалі паперы, не ўвахоўвалі ў сутнасць справы і тым самым аблягчалі работу шкоднікаў.

Мабыць ў 1928 годзе не зразумелі вялікага значэння праблемы кадраў. У спорах, якія былі тут, у гэтым зале, на пленуме Цэнтральнага Камітэта па прыватнаму арганізацыйнаму пытанню — аб рэарганізацыі РКІ і ВТНУ і перадачы іх вытворчых прадпрыемстваў, пакінутых выключна аграрнапрамысловасці. То ды або не разумелі, або не хацелі большэвіцкага развіцця соцыялістычнага будаўніцтва, то яны супраціўляліся рашэнню праблемы падрыхтоўкі кадраў. Я гавару аб выступленнях на тым пленуме тав. Рыкава і інш. Але былі тады і такія таварышы, якія стаялі за размах соцыялістычнага будаўніцтва, але не зразумелі тады, што ў гэтым арганізацыйным пытанні заключа на важнейшая ўмова поспеху соцыялістычнага наступлення.

Усе вы памятаеце, якія рашэнні прынялі Цэнтральны Камітэт у лістопаце 1928 года, якія рашэнні прынялі ЦК у лістападзе 1929 г. у парадку правесці выкананне пастаноў 1928 года.

Цэнтральны Камітэт на працягу ўсяго справаздачнага перыяда ўпарта і настойліва вяртаўся да пытання аб кадрах, удакладняючы, палепшаючы работу па іх выхаванню і вырошчванню. Цэнтральны Камітэт займаўся гэтым пытаннем не толькі з пункту гледжання агульных установак, але і з пункту гледжання паляпшэння якасці вучобы, вытворчай практыкі, будаўніцтва новых ВТНУ, тэхнікумаў, падбору студэнтаў, іх пасылкі на вытворчасць па скарачэнні вучобы і т. д.

Дазвольце, таварышы, прывесці таблічку, чаго мы дабіліся ў падрыхтоўцы нашай совецкай вытворча-тэхнічнай інтэлігенцыі.

ПА ВНУ і ВТНУ

	1928 г.	1933 г.
Колькасць ВНУ і ВТНУ у СССР па ўсіх галінах	120	600
Колькасць студэнтаў у іх (у тысячах)	160	491

Павысіўся процант рабочых у складзе студэнтаў ВНУ і ВТНУ: 1928 г. — 25 проц., 1933 г. — 50 проц. Процант комуністаў у складзе студэнтаў ВНУ і ВТНУ падняўся з 10-ці ў 1928 г. да 22 проц. у 1933 г., а колькасць комсамольцаў — з 19-ці ў 1928 г. да 30 проц. у 1933 г.

За гады першай пяцігодкі з ВНУ і ВТНУ выпушчана 170 тысяч спецыялістаў, а за адзін 1933 г. — 37 тыс. спецыялістаў.

У рэзультаце колькасць спецыялістаў з вышэйшай асветай на ўсіх галінах павялічылася з 173 тыс. у 1928 г. да 303 тыс. на пачатак 1933 г.

ПА ТЭХНІКУМАХ

	1928 г.	1933 г.
Колькасць тэхнікумаў	1033	3522
Колькасць студэнтаў у тэхнікумах (у тысячах)	168	672

Процант рабочых у складзе вучняў тэхнікумаў павысіўся з 25 проц. у 1928 г. да 41 проц. у 1933 г., а процант комсамольцаў з 36 проц. у 1928 г. да 42 проц. у 1933 г.

За гады першай пяцігодкі выпушчана з тэхнікумаў 309 тысяч чалавек, а за адзін 1933 г. — 153 тыс.

У рэзультаце лік спецыялістаў з сярэдняй тэхнічнай асветай у СССР павысіўся з 313 тыс. у 1928 годзе да 669 тыс. к пачатку 1933 года.

Гэтыя лічбы гавораць аб агромадных колькасных зрухах. Але яшчэ больш значныя **якасныя** змены ў падрыхтоўцы нашых спецыялістаў, паляпшэнні якасці вучобы, змяненні тэхнічнай кваліфікацыі і палітычнага твару нашых гаспадарча-тэхнічных кадраў.

У 1928 годзе большасць вышэйшых навучальных устаноў не былі тэхнічнымі. Пяправільна, разумеўся політэхнізм, падрыхтоўвалі ўніверсальнага спецыяліста, які ведаў зачастую што хочаце, але менш за ўсё тэхніку той справы, куды ён пасылаўся. Мы крута змянілі сістэму работы ВТНУ, вытворчую практыку і спецыялізавалі ВТНУ. Не абмінулася, зразумела, без некаторых перагібаў. За частую занадта звужвалі рамкі падрыхтоўкі спецыялістаў. Але асноўны напрамак перабудовы быў правільны. Я не хачу гэтым сказаць, што ўсё абстаіць добра. У ВНУ і ВТНУ ўсё яшчэ якасць навучання культае, у прыватнасці, гэта адносіцца да падрыхтоўкі архітэктурных кадраў, якія набываюць у другой пяцігодцы асаблівае значэнне. Зараз мы павінны больш налегчы на **якасць** вучобы, на якасць падрыхтоўкі.

Калі вы прымеце пад увагу, што колькасць выпускаемых спецыялістаў дае ўжо пэўнае **нарастанне, што** ў 1934-35 гг. мы атрымаем рэзультаты работы арганізаванага ў 1931-32 гг., то стане ясным, як мы і колькасна і якасна палепшылі падрыхтоўку кадраў.

Гістарычныя лозунгі тав. Сталіна: **«Тэхніка ў перыяд рэканструкцыі вырашае ўсё», «большэвікі павінны аўладаць тэхнікай»** выклікалі аграмадны энтузіязм і цягу да ведаў з боку комуністаў, перадавых беспартыйных рабочых і калгаснікаў. У рэзультаце аграмаднай арганізацыйнай работы нашай партыі Совецкі Саюз ператварыўся ў краіну **масавай тэхнічнай асветы.** Мы пачынаем цяпер пажынаць багатыя плады гэтых гістарычных дырэктыў тав. Сталіна і ўваходзім у другую пяцігодку з умацаваным касцяком маладых пролетарскіх камандных кадраў, асабліва ў прамысловасці.

У буйнай прамысловасці лік спецыялістаў з закончанай вышэйшай асветай узрос з 13,7 тыс. у 1928 г. да 50,7 тыс. у 1933 г.; з закончанай сярэдняй асветай — з 10,5 тыс. у 1928 годзе да 71,8 тыс. у 1933 годзе; а ўсяго спецыялістаў разам з практыкамі — з 100 тыс. у 1928 г. да 331 тыс. у 1933 г.

Маладыя спецыялісты, **скончыўшыя ВНУ і тэхнікумы ў гады першай пяцігодкі, складаюць больш паловы ўсіх спецыялістаў.** Па вартатабудаўніцтву—66 проц., авіапрамысловасці—70 проц., нафце—68 проц., вугалю—58 проц., аўтатрактарнай прамысловасці—60 проц. і т. д.

На камандных пасадах па вытворчасці — сярод начальнікаў цэхаў, іх намеснікаў і начальнікаў змен маладыя спецыялісты складаюць: у чорнай металургіі — 65 проц., аўтатрактарнай—62 проц., будаўнічай—62 проц., электрапрамысловасці і энергетыцы — 64 проц.

На аўтазаводзе імя Сталіна палова ўсяго каманднага складу вылучана з рабочых у гады першай пяцігодкі.

Мы ўжо сёння маем такія факты, калі цэлыя заводы, цэлыя цэхі кіруюцца толькі маладымі спецыялістамі, калі многія з нашых маладых спецыялістаў працуюць не горш, а лепш не толькі за старых спецыялістаў, але і за некаторых замежных.

Я мог-бы прывесці прыклад з нашай паездкі з т. Орджанікідзе на пуск Сталінагорскага хімкамбіната. Мы бачылі там аднаго маладога, прафесара, скончыўшага ВНУ толькі ў 1931 г. Ён заслужыў званне прафесара пасапраўднаму, не так, як часамі атрымліваюць званне прафесара нашармака, лічава (смех), а зарабіў гэта званне пасапраўднаму. Дык вось гэты т. Гальперын, калі ён працаваў на Бярэзнікаўскім азотным заводзе разабраў, абнавіў каталізатары, змантаваў і пусціў у эксплаатацыю выключна сіламі совецкіх спецыялістаў адну з калон сінтэза. Амерыканцы, устанавіўшыя гэту калону, аказаліся не ў сілах пусціць яе таму, што там былі канструкцыйныя недахопы. Тав. Гальперын, разам з маладым інжынерам Манасовічам змяніў канструкцыю калоны і здолеў яе пусціць. Сёння яна працуе з поспехам. З Японіі яго запрасілі ў якасці кансультанта на пабудову новага завода. Але гэты малады совецкі прафесар далікатна адказаў, што яму некалі, у нас сваёй работы хопіць (смех, апладысменты).

Можна было-б прывесці рад найлепшых прыкладаў талантлівых людзей, вырасшых за гады пяцігодкі. Я мог-бы сказаць аб т. Бутэйка, — член партыі з 1931 г., у нядаўнім мінулым — слесар, — скончыўшым ВТНУ ў 1928 г. За 5 год гэты Бутэйка прайшоў практычны стаж — ад змешчыка інжынера, памочніка начальніка, начальніка доменнай печы, галоўнага інжынера завода імя Сталіна да пасада тэхнічнага дырэктара буйнейшага металургічнага завода ў Данбасе.

Орджанікідзе: У дадатак ён замяняе зараз дырэктара завода тав. Манаенкава.

Саркісаў. Вельмі добра спраўляецца.

Кагановіч. І вельмі добра. Вось яшчэ дырэктар акумулятарнага трэста т. Адміральскі, які нарадзіўся ў 1902 г., у нядаўнім мінулым актыўны комсамольскі работнік. Гэты дырэктар скончыў ВНУ ў 1928 годзе, вырас на вытворчасці і зараз з поспехам спраўляецца з складаным пастом дырэктара акумулятарнага трэста.

Можна было-б прывесці тысячы прыкладаў, калі ўчарашнія чарнарабочыя сталі брыгадзірамі, майстрамі і тэхнікамі. Гэта — рэзультат той барацьбы, якую партыя разгарнула за пролетарскія кадры.

(ПРАЦЯГ НА 4 СТАР.).

I. Размах арганізацыйнай работы партыі ў гады першай пяцігодкі

Пераходзячы да арганізацыйных пытанняў, трэба сказаць, што ў сувязі прапануемых з'езду тэзісаў галоўнымі тыя задачы, якія былі пастаўлены тав. Сталіным яшчэ ў 1929 г. на красавіцкім пленуме ЦК ВКП(б), калі ён, выкрываючы правы ўхіл, гаварыў аб сутнасці большэвіцкага наступлення і перамогі вялікага вагароў пролетарскай дыктатуры. Тав. Сталін гаварыў аб гэтым і ў справаздачы на XVI з'езде нашай партыі, а таксама ў прадкладзе на нарадзе гаспадарнікаў у 1931 годзе, вядомай, як шэсць гістарычных умоў нашай перамогі.

Калі выкананне плана першай пяцігодкі падрыхтавала ўсе матэрыяльныя прадпасылкі для паспяховага ажыццяўлення плана другой пяцігодкі, аб якой тут даклад-чык тт. **Молатаў і Куйбышаў,** то арганізацыйная работа, праведзеная ў першай пяцігодцы, дазваляе цяпер прадоўжыць, прыстасаваць да задачам другой пяцігодкі, лепшую перабудову і паляпшэнне на вагароў пролетарскай дыктатуры.

Уся грамадная арганізацыйная работа, уся паглыбленая перабудова, якую партыя правяла за гэтыя гады, была цалкам падпарадкавана вырашэнню вузлавых задач соцыялістычнага наступлення па ўсяму фронту.

Наш Цэнтральны Камітэт у сваім кіраўніцтве ніколі не абмяжоўваўся толькі лозунгамі або агульнапалітычнымі дырэктывамі. Тав. Сталін, высоўваючы чарговыя лозунгі нашай генеральнай лініі, заўсёды тут-жа забяспечваў выкананне гэтых лозунгаў практычным планам арганізацыйных дзеянняў, канкрэтнымі ўказаннямі аб шляхах і спосабах выканання тых або іншых задач.

Тав. Сталін у сваім дакладзе на XVII з'ездзе падкрэсліў, што «перамога ніколі не прыходзіць сама, — яе звычайна прыпяхваюць». Гаворачы аб арганізацыйнай рабоце партыі, ён у 14 спісных пунктах даў, па сутнасці справы, вычарпальную справаздачу аб арганізацыйнай рабоце партыі, аб шляхах, якія арганізуюць і забяспечваюць перамогу.

Арганізацыйная работа партыі прыняла за гэтыя гады сапраўды небывалы размах. **Тысячы нова-пабудаваных прадпрыемстваў, МТС, калгасаў і соўгасаў з'яўляюцца матэрыяльным выражэннем палітычнай лініі і арганізацыйнага кіраўніцтва партыі.**

Лозунг большэвіцкіх тэмпаў індустрыялізацыі краіны, лозунг соцыялістычнай перабудовы сельскай гаспадаркі, лозунг аўладання тэхнікай партыя ажыццяўляла перш за ўсё шляхам мабілізацыі мас, перабудовы ўсіх прыводных пасаў, у першую чаргу профсаюзаў, разграміўшы апартуністычныя, трэдюніёнісцкія элементы профсаюзаў, павярнуўшы профсаюзы тварам да ўдарніцтва і спаборніцтва, ад новых соцыялістычных метадаў працы.

Партыя перабудавала свае ўласныя рады на вытворчасці і ў калгасах, упарта дабіваючыся авангардная, арганізатарскай ролі кожнага комуніста ў цэху, у брыгадзе.

Задача соцыялістычнай перабудовы сельскай гаспадаркі была забяспечана мабілізацыяй мас на лік відацыю кулацтва, на перамаганне супраціўлення яго астаткаў, падборам для вёскі многіх і многіх тысяч праверанных, загартаваных большэвікоў і палепшэннем работы ўсіх нашых партыйных, совецкіх і гаспадарчых арганізацый.

Тав. Сталін гаварыў аб тысячах новых прадпрыемстваў, пабудаваных за гады пяцігодкі. Гэта азначае, таварышы, што **штодзень** у сярэднім у нас закончвалася і пускалася па некалькі прадпрыемстваў.

Для пабудовы ўсіх гэтых тысяч новых прадпрыемстваў мала было ўключыць іх у план, мала было адтусіць сродкі; неабходна было **арганізаваць** самую пабудову, г. зн. арганізаваць будаўнічы атрад, падабраць людзей, а пасля пабудовы прадпрыемстваў пазначыць новых людзей, арганізаваць атрад кіраўніцтва, пусціць прадпрыемствы і асвоіць іх.

За 1929-1933 гг. арганізавана 191 тыс. калгасаў, каля 7 тыс. соўгасаў, лічачы і нетрэставаныя. Гэта азначае, што **штодзенна** ў сярэднім арганізоўвалася па 120 калгасаў, па 2 МТС, па 4 соўгасы. Гэта — у сярэднім, а вы ведаеце, што ў нас справа ішла нетаўнамерна: былі дні, калі арганізоўва-

Працяг даклада тав. Л. М. КАГАНОВІЧА

2. ЯК ПАРТЫЯ ЎМАЦОЎВАЛА РАБОТНІКАМІ КАЛГАСНУЮ ВЁСКУ

Асабліва неабходна спыніцца на падрах для сельскай гаспадаркі. Тут, таксама як у прамысловасці, расцярана, падрыхтоўка і пашырэнне тэхнічных кадраў:

ПАДРЫХТОЎКА КАДРАЎ ДЛЯ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ

	1928 г.	1933 г.
Колькасць с.-г. ВНУ і ВТНУ	30	116
Колькасць с.-г. тэхнікумаў	204	928
Колькасць студэнтаў у с.-г. ВНУ і ВТНУ (у тыс.)	29	99
Колькасць студэнтаў у с.-г. тэхнікумах (у тыс.)	30	121

Выпушчана з с.-г. ВНУ за гады ў вёску, як гэта ўсярыме сялянскай пяцігодкі 29 тыс., а ў 1933 годзе—6.000; з с.-г. тэхнікумаў за гады першай пяцігодкі — 67 тыс., а за 1933 год—31 тыс.

У рэзультаце, калі ў пачатку першай пяцігодкі на вытворчасці ў сельскай гаспадарцы па даных Дзяржплана СССР працавала каля 18.000 спецыялістаў з закончанай с.-г. асветай, то к канцу 1933 года працуе на вытворчасці (уключаючы раённыя зямельныя органы) каля 126 тыс. спецыялістаў з закончанай вышэйшай і сярэдняй с.-г. асветай, г. н. рост у 7 раз.

Вядома, у нас яшчэ далёка не задаволена патрэбнасць у тэхнічных кадрах для сельскай гаспадаркі. Але ў сельскай гаспадарцы з асаблівай вострасцю ў апошнія гады стала пытанне аб кіруючых арганізатарскіх кадрах.

Калі прамысловасць сама магла быць крыніцай папаўнення сваіх кадраў, то ў сельскай гаспадарцы гэтыя магчымасці да апошняга часу былі вельмі абмежаваны, калі не сказаць больш.

Вёсны, стаўшай пад сцяг соцыялізма, павінен быў дапамагчы горад; і гэта наша партыя ажыццявіла. Распыленая раней вёска не магла вылучыць са свайго асяроддзя патрэбнай колькасці новага тыпу арганізатараў для буйнага соцыялістычнага земляробства, якія з'яўляюцца калгасы, МТС і саўгасы. Адсюль выцякала задача — даць вёсны людзей з боку, даць ёй моцных работнікаў з пролетарскага горада, якія маглі-б стварыць у вёсцы моцную партыйную арганізацыю, маглі-б выхаваць большэвікоў, выхаваць кадры і стварыць рэзервы, з якіх можна было-б у далейшым чэрпаць кіруючы склад для нашай соцыялістычнай сельскай гаспадаркі.

Вы ўсе помніце пасылку 25 тыс. рабочых. Гэта быў першы крок на першых парах, яны дапамагалі і адыгралі вялікую ролю, але гэта аказалася недастатковай сілай для замацавання вёскі на новых калгасных шляхах.

І вось т. Сталін, паленінску аба'ўлёўшы становішча ў вёсцы, высунуў задачу—стварыць у вёсцы новую арганізацыю—палітаддзелы, пасылаць туды з горада праверэных, моцных людзей, якія маглі-б выпрацаць задачы, што стаяць перад партыяй.

Калі мы пачалі толькі арганізацыю палітаддзелаў, у некаторых таварышоў былі сумненні—як-жа гэта зверху пасылаюцца работнікі

Работа, праробленая па перакідцы спецыялістаў з канцылярыі на вытворчасць у вугольнай прамысловасці і на чыгунках дала ўжо адчувальныя рэзультаты.

Так, напрыклад, у Данбасе працавала на 1 сакавіка 1933 года горных інжынераў 643, з іх на ўчастках усяго 26 чал.; на 1 кастрычніка працавала ўжо 854 чал., з іх на ўчастках 350 чал. Лік працуючых на ўчастках вырас у 13 раз. Усяго інжынераў і тэхнікаў на ўчастках працавала на 1 сакавіка 1933 года 228 чал., а на 1 кастрычніка—1.120 чал.—рост у 5 раз.

На чыгунках працавала на 1 ліпеня 1933 года ў асноўных дэпо 446 інжынераў, на 1 кастрычніка —976 інжынераў. Усяго працавала на 1 ліпеня ў дэпо, вагонных участках, на станцыях, у дыстанцыях шляху і сувязі 1.012 інжынераў, і 7.575 тэхнікаў, а на 1 кастрычніка працуюць 3.095 інжынераў і 14.342 тэхнікі. г. зн. лік інжынераў, працуючых у нізавых звенных чыгуначнага транспарту, вырас у тры разы, тэхнікаў у два разы.

Вопыт шахт і чыгунак паказвае, якія велізарныя магчымасці ёсць у гэтых адносінах ва ўсіх астатніх галінах народнай гаспадаркі.

Але мала толькі перакінуць людзей у нізавыя звенні. Чаму рэзультаты скарачэння штатаў аказваліся ў нас раней не досыць эфектыўнымі? Гэта таму, што штаты скарачаліся **без карэннай і глыбокай перабудовы зверху данізу, без змены арганізацыйнай сістэмы і справаздачнасці.** І толькі пры апошнім скарачэнні штатаў, якое было праведзена па даручэнню ЦК органамі ЦКК-НК РСІ, пачата, праўда, не досыць рашуча, змена самой структуры апарата.

Райзенман: Правільна.

4. ЗНАЧЭННЕ АРГАНІЗАЦЫЙНАГА ПЫТАННЯ НА СУЧАСНЫМ ЭТАПЕ БУДАЎНІЦТВА СОЦЫЯЛІЗМА

Мы прайшлі вялікія гады слаўнай барацьбы і мы падводзім на XVII з'ездзе вынікі нашым перамогам. Падводзім гэтыя вынікі не для ўпаення перамогамі, якімі закончана гаварылася. Гэтыя вынікі мы падводзім не з пункту гледжання акадэмічнага, гістарычнага, а як армія байцоў-рэвалюцыянераў. Мы аглядваем пройдзены шлях для таго, каб на ўроках мінулага праверыць і адтачыць нашу зброю для надыходзячых вялікіх баёў.

Нашы дасягненні дазваляюць нам узмацніць барацьбу з арганізацыйнымі недахопамі. Мы павінны замацоўваць заваяванае ў гады першай пяцігодкі, павысіць якасць работы і пафас будаўніцтва дапоўніць пафасам асваення.

Вялікі быў арганізацыйны размах нашай работы. Ды гэтым немінучы былі прарэхі, як і па новапабудаваным заводзе, у паасобных кутках накаплялася смецце, адкіны вялікай будоўлі. Цяпер неабходна пачысціцца, прывесці ўсё ў парадак.

Мы павінны рэзка ўскрыць нашы недахопы. Крытыка іх нікольі не змяншае нашых дасягненняў. Наадварот, яна паказвае ўсведамленне ўласнай сілы, упэўненасць у моцнасці, устойлівасці арганізма пролетарскай дыктатуры.

У тэзісах, прапануемых XVII з'езду гаворыцца:

«Цяпер, калі генеральная лінія партыі перамагла, калі палітыка партыі праверана жыццём, на вопыце не толькі членаў партыі, але і мільёнаў рабочых і працоўных сялян, ва ўвесь рост паўстае задача падняцця арганізацыйнай работы да ўзроўню палітычнага кіраўніцтва. Арганізацыйнае пытанне, астаючыся надпарадкавым пытаннем палітыкі, набывае ўсё-ж з прычыны гэтага для далейшых поспехаў соцыялістычнага будаўніцтва **выключнае** значэнне».

Ленін і Сталін не раз указвалі, што гвозд арганізацыйнага пытання **ў падборы людзей і праверцы выканання.** Гэтыя дзве праблемы непарыўна адна з другой звязаны. Правільнае вырашэнне іх нямыслімае без перабудовы структуры, сістэмы работы нашых совецкіх і партыйных органаў.

Пры функцыяналы, выключаючай абязлічку, нельга паставіць чоткага аперацыйнага кіраўніцтва, нельга дабіцца строгай асабістай адказнасці, а, значыць, нельга забяспечыць сістэматычнай і дэтальнай праверкі выканання. Пры функцыяналы і заблытанай структуры развіваюцца штаты сярэдніх і вышэйшых звенняў. Сёння перакідаюць работнікаў на вытворчасць, заўтра іх зноў перацягваюць у разбухаючыя канцылярыі.

Вось чаму мы ставім усе арганізацыйныя пытанні пласна, комплексна: і падбор людзей і праверку выканання, і змяненне арганізацыйнай структуры, і ліквідацыю канцылярска-бюракратычных метадаў кіраўніцтва.

Трэба адкрыта сказаць, што канцылярска-бюракратычныя метады кіраўніцтва, звядзенне кіраўніцтва да агульных загадаў, наўмечне злучыць адміністрацыйнае кіраўніцтва з гаспадараннем па сутнасці, функцыянальшчына, — ўсё гэта з'яўляецца спадчынай буржуазных метадаў кіравання. Многія з нашых; хоць і чэсных, добрых гаспадарыкаў і кіраўнікоў, не разумеюць карэннай розніцы паміж пастаноўкай кіравання ў нас і пастаноўкай кіравання ў буржуазных краінах.

Нізае ў свеце арганізацыйнае пытанне не стаіць і не можа стаяць так востра і так шырока, як яно стаіць у нас. Капіталіст не цікавіцца, не ведаў і не ведае самой праблемы арганізацыі эканомікі краіны, як адзінага цэлага, бо гэта супярэчыць самой прыродзе капіталізма. Нават арганізаванасць асобнага капіталістычнага прадпрыемства або трэста сугуба адносна, іменна таму і праваліліся ўсе утапічныя спробы дробна-буржуазных ідэолагаў Оўэна і іншых унесці элементы арганізаванасці ў капіталістычную гаспадарку, не ўстраняючы самога капіталізма. Іменна таму праваліліся ўсе спробы соцыял-фашыстаў ды іх дапаможнікаў—нашых правых апартуністаў угрунтаваць, на аснове развіцця манаполій, картэляў і трэстаў, тэорыю «арганізаванага капіталізма». Фактычна мы бачым, што спробы капіталістаў аслабіць анархію вытворчасці шляхам арганізацыі манаполій, картэляў і трэстаў ні да чога не прыводзяць.

Буржуазны дзяржаўны апарат, буржуазныя міністэрствы не кіруюць гаспадаркай. Буржуазны дзяржаўны апарат адыгрывае ў перакажнасці ролю паліцэйска-рэгулятыўную, ахоўваючы інтарэсы капіталістаў супроць рэвалюцыйных рабочых, а кожным **прадпрыемствам** кіруе сам капіталіст, у той час як у нас, у грамадстве соцыялістычным, іменна дзяржава ажыццяўляе **адзінства палітычнага і гаспадарчага кіраўніцтва.**

Самая пастаноўка ў нас арганізацыйнага пытання з асаблівай вострасцю выцякае са зместу дыктатуры пролетарыята, са зместу задач будаўніцтва соцыялізма. Ленін і Сталін не раз падкрэслівалі, што пасля перамогі над буржуазіяй, пасля заваявання ўлады галоўная і самая трудная задача — гэта задача арганізацыі новых грамадскіх адносін, задача арганізацыі планамернай вытворчасці і размеркавання прадуктаў, неабходных для існавання дзесяткаў мільёнаў людзей.

В. І. Ленін гаварыў: «Для паспяховага кіравання неабходна. АПРАЧА ўменні пераканаць, апрача ўмення перамагчы ў грамадзянскай вайне, уменне практычна АРГАНІЗАВАЦЬ. Гэта — самая трудная задача, бо справа ідзе аб арганізацыі паводзінаў сотняў мільёнаў эканамічных асноў жыцця дзесяткаў і дзесяткаў мільёнаў людзей. І гэта — самая ўдзячная задача, бо толькі ПАСЛЯ яе РАШЭННЯ (у галоўных і асноўных рысах) можна будзе сказаць, што Расія СТАЛА не толькі совецкай, але і соцыялістычнай рэспублікай» (том 22. стар. 442).

Тав. Сталін паказаў на з'ездзе, наколькі ў сучасны момант, калі мы стварылі тысячы новых буйнейшых прадпрыемстваў, калі гігантскі вырослі запатрабаванні мас, калі ад сложнага работніка патрабуюцца найглыбейшыя веды дэталяй работы, калі соцыялістычны ўклад «з'яўляецца безраздзельна пануючай, адзіна камандуючай сілай на ўсёй вялікай гаспадарцы», — наколькі востра высоўваюцца пытанні арганізацыі.

Ва ўмовах, калі соцыялістычная гаспадарка выступае адзінай камандуючай сілай не на паасобных участках, а на ЎСІМ полі гаспадарання, кепская арганізацыйная пастаноўка справы, кепскае кіраванне, кепская праверка выканання прамым і непасрэдным чынам тармозіць развіццё пралетарскіх сіл, пасляховае выкананне задачы асваення і тэхнічнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі.

Калі ў першай пяцігодцы гісторыя не давала нам вялікіх аргэтапаванняў у правядзенні індустрыялізацыі краіны, то ў другой пяцігодцы Ў НАС НЯМА НІЯКІХ АДТЭРМІНОВАК У СПРАВЕ АСВАЕННЯ. АЎЛАДАННЯ НОВАЙ ТЭХНІКАЙ. АСВАЕННЯ І ЎМАЦАВАННЯ НОВЫХ ФОРМ ЖЫЦЦЯ. А поспехі гэтай справы залежаць толькі ад нашай арганізаванасці, толькі ад арганізацыі справы ў прамысловасці, у транспарце, у сельскай гаспадарцы, гандлі і т. п. Мы Сталін заявіў на з'ездзе, што ад жаласці за тэмпы прарывы і недахопы ў рабоце кіраўніцтва з гэтага часу на дзевяць дзесятых не на «аб'ектыўныя» ўмовы, а на нас самых, і толькі на нас.

Арганізацыйнае пытанне займала буйнейшае месца на ўсіх этапах нашага будаўніцтва, а зараз яно набывае жыццё БОЛЬШ ГЛЫБОКІ І РАШАЮЧЫ ХАРАКТАР. Ва ўвесь рост паўстаюць арганізацыйныя пытанні іменна цяпер — у эпоху пабудовы бязкласавага соцыялістычнага грамадства. Калі будзем у калгасе або адзіненні кадраса дрэнна арганізаваны, калі там дрэнна арганізавана праца, калі перацыянальна скарыстоўваюцца сродкі вытворчасці, калі кіраўнікі гэтай брыгады або саўгаса не ведае толкам сваёй справы, не разумее ўстройства новых сучасных земляробчых машын, калі трактар, камбайн для яго «чужая сала», то гэта б'е па ўмацаванню соцыялістычнага земляробства, тармозіць арганізацыю соцыялістычных форм гаспадаркі, тармозіць пабудову соцыялістычнага грамадства. Сэнс і змест работы нашай партыі зараз, калі на створаным фундаменце соцыялістычнай эканомікі ідзе будоўля ўсяго будынку соцыялізма, у тым і заключаецца, каб непасрэдна арганізаваць гэту будоўлю, арганізаваць для гэтага масы.

Падняцпуць арганізацыйную работу партыі да ўзроўню яе палітычнага кіраўніцтва — гэта значыць забяспечыць неабходны тэмп пераўтварэння генеральнай лініі партыі ў жыццё, неабходны тэмп будовы соцыялістычнага грамадства. Іменна ад ліквідацыі арганізацыйнага адставання будзе залежаць і быстрэйшае асваенне новай тэхнікі, новых прадпрыемстваў, іменна ад гэтага будзе залежаць арганізацыйнае фундаментаванне калгасаў і перадварэнне іх у магутні культурнага і заможнага соцыялістычнага жыцця.

Да свядомасці кожнага калгасніка павінна дайсці, што арганізацыйнае пытанне ставіцца не выпрацаўленне мільённых пудоў механізма. АРГАНІЗАЦЫЙНАЕ ПЫТАННЕ ПАСТАЎЛЕНА ДЭНТРАЛЬНЫМ КАМІТЭТАМ НА ПІЦЫЯТЫВЕ ТАВ. СТАЛІНА ТАКСАМА ШЫРОКА ЯК ШЫРОКА БЫЛА РАЗГОРНУТА БАРАЦЬБА ЗА ГЕНЕРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ НАШАЙ ПАРТЫІ.

Генеральная лінія партыі перамагла. Гэта ясна для ўсіх. У ліквідацыі з ёю надыходзілася і найзацяжнейшая работа, але яна стала, не трэба забываць да фэўю палітычнага кіраўніцтва, ўзроўню працыёнага маштаба задач другой пяцігодкі.

Мы павінны разглядаць арганізацыйнае пытанне не толькі з пункту гледжання перабудовы тых іншых верхавінных арганізацый, але і з пункту гледжання перабудовы ўсіх арганізацый, пачынаючы з завода, фабрыкі, калгаса, МТС, магазіна, бальніцы і т. д., г. зн. в тых звяннях, дзе вырабляецца матэрыяльнае багацце, дзе тварыцца сапраўдная жыццё.

Прыкладам такой пастаноўкі пытання з'яўляецца рашэнне Цэнтральнага Камітэта аб вугольнай прамысловасці.

3. ЦК УМАЦОЎВАЎ РАБОТНІКАМІ СЕЛЬСКА-ГАСПАДАРЧЫЯ І АДДАЛЁНЫЯ КРАІ

Асобна трэба адзначыць дапамогу мясцам умацаваннем іх работнікамі. Напрыклад з'ездамі Цэнтральны Камітэт размеркаваў 45 тыс. работнікаў (перад XV і XVI з'ездамі было размеркавана толькі 10 тыс. работнікаў). Павялічэнне ліку размеркаваных не адбілася на якасці пасылаемых. Больш 70 проц. размеркаваных уступілі ў партыю не пазней 1920 г.; звыш палоны—у мінулым рабочых; 62 проц. пасланых маюць закончаную вышэйшую і сярэднюю асвету.

Атрымалі работнікаў ад ЦК: Уралатрымаў 2.238 работнікаў; Заходняя Сібір — 2.242; Усходняя Сібір — 1.381; Далёкі Ўсход — 1.913; Сярэдняя Азія — 1.927; Казахстан — 2.261. Такім чынам, адзінаццаць край і рэспублікі атрымалі амаль 12 тыс. работнікаў. Нагадаю іх узрост (дзякуючы, перакідка і інш.) 1.800 работнікаў.

Многа работнікаў накіравана ў кіраўніцтва сельскагаспадарчыя раёны: Украіна атрымала 5.581 работніка; Паўночны Каўказ—3.197; Нижняя Волга — 2.140; Сярэдняя Волга — 1.625; ЦЧВ — 1.788. У цэлым гэтыя раёны атрымалі звыш 14 тыс. работнікаў; узрост у іх 3 тыс. Вобласць, у якую мы пасылаем мноства людзей, — гэта Закаўказзе. Цэнтральны Камітэт мае магчымасць канстатаваць, што за апошнія гады ва ўсіх рэспубліках Закаўказзя вырошчваюцца з вялікім поспехам новыя людзі. **(Апладысменты).**

Цэнтральны Камітэт займаўся пытаннем забеспячэння кваліфікаванымі рабочымі. У прыватнасці, пад кіраўніцтвам ЦК комсамол і профсаюзы праравілі вялікую работу па мабілізацыі людзей на новапабудовы Урала. Або вось зараз арганізуюцца новыя тэкстыльныя камбінаты, і ЦК праводзіць мабілізацыю тэкстыльшчыкаў Масквоўскай і Іванаўскай абласцей для пасылкі іх ў Сярэднюю Азію, і ў Заходнюю Сібір. Толькі за тры гады наш комсамол правёў мабілізацыю 66 тысяч рабочых на прадпрыемствы Урала-Кузбаса, 36 тысяч у Данбас, 7 тысяч на Сталінградскі трактарны, 10 тысяч на метрабуд, 6 тысяч у саўгасы, 20 тысяч на лесазагатоўкі, звыш 3 тысяч у ДУК і т. д.

Давоўі ўжо гэтага, каб атрымаць представленне аб тым агромадным размаху арганізацыйнай работы, якая характарызуецца не толькі падрыхтоўкай, рознай і размеркаваннем кадраў, але і стварэннем новых прадпрыемстваў, утаноў і т. д.

Зразумела, у адносінах падрыхтоўкі і размеркавання работнікаў у нас яшчэ шмат недахопаў. Яшчэ не знікла практыка адзінага мабілізатарскага падыходу да падбору работнікаў. Персанальнага падбору, уліку персанальнай здольнасці работнікаў яшчэ недастаткова.

Важнейшымі недахопамі з'яўляюцца: адсутнасць дбайнага падбору людзей, персанальнай ацэнкі гэтых людзей не па дыплому, а па практычнай рабоце; наўмыснае падмацаванне выдатных людзей, якія заслугоўваюць гэтага выдатнення; непавальнячэнне якасці работы многіх ВНУ і асабліва тэхнікумаў.

А галоўнае — гэта хваробы, ускрытыя Цэнтральным Камітэтам на прыкладзе вугольнай прамысловасці і чыгуначнага транспарту — **застраванне аграмаднай колькасці людзей у канцылярыях.**

Каганові́ч: Не толькі на прадпрыемстве, але і ў цэху, на ўчастку пры няправільнай арганізацыйнай структуры, пры функцыяналы работнік можа займацца не справай, не тэхнічным кіраўніцтвам, а пісанінай, складаннем справаздач і інш., як гэта, на жаль, назіраецца зараз у радзе прадпрыемстваў прамысловасці, на транспарце, МТС і саўгасах.

Мала паслаць работніка ў нізавое звяно. З пункту гледжання далейшага росту кадраў, навучання іх на практыцы соцыялістычнага будаўніцтва, з пункту гледжання ліквідацыі таго тыпа чэснага балбату на, аб якім ярка гаварыў т. Сталін, буйнейшае значэнне маюць лік відацыя канцылярска-бюракратычнага метада кіраўніцтва, праверка выканання, далейшая перабудова работы ў адпаведнасці з тымі ўстаноўкамі, якія даў т. Сталін у сваім справаздачным дакладзе.

Калі людзі завалены канцылярчынай і пісаннем агульных рэзалюцый, яны праглядваюць «крыху», яны праглядваюць жывых людзей. Яны не бачаць новага майстра, новага інжынера, новага тэхніка; не бачаць новых герояў працы, не бачаць комсамольцаў, якія растуць і якіх можна вылучыць на новую работу.

Калі гаворыць, што ў нас няма людзей,—гэта няправільна. Людзі ёсць і талантлівыя людзі. Трэба ўмець іх вылучыць, падняць, паставіць на належнае месца. Трэба ўмець пасапраўднаму імі кіраваць.

Трэба пастаўленага на месца работніка выхоўваць, падымаць яго ў працэсе работы з тым, каб ён не выхалапчваўся, каб ён не запыліўся. Трэба час-ад-часу спірачай вы біраць пыл, які на яго падае. **(Смех, апладысменты).**

II. Перабудова совецка-гаспадарчых органаў кіраўніцтва

1. АРГАНІЗАЦЫЙНЫЯ ПЫТАННІ Ў ЦЯЖКАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ

Не буду тут падрабязна спыняцца на ўсёй гаспадоўцы пытанняў аб вугалі. Ясна адно, што ў гэтым пытанні, як ні ў якім другім, была забяспечана сувязь паміж палітычна-гаспадарчай задачай і арганізацыйным яе вырашэннем.

Палітычная і эканамічная задача перамагання такога вузкага месца, як адставанне вугольнай прамысловасці, была забяспечана Цэнтральным Камітэтам такімі арганізацыйнымі мерапрыемствамі, як удар па канцылярска-бюракратычнаму метаду кіраўніцтва, як перакідка кваліфікаваных інжынерна-тэхнічных сіл непасрэдна на вытворчасць, як барацьба з функцыянальшчынай, абязлічкай у кіраванні і ўраўнілаўкай у заработнай плаце. Гэтыя арганізацыйныя мерапрыемствы, як вядома, выйшлі далёка за рамкі пастановы аб Данбасе. Гэтыя мерапрыемствы з'яўляюцца асноўным арганізацыйным зместам на ўсёй сістэме перабудовы нашай гаспадарчай, дзяржаўнай і партыйнай работы. Гэта ўжо даказана. Отрада не ў тым, каб скараціць штаты і потым праз паўгода яны зноў разбухлі. Трэба змяніць сістэму.

Партыя доўга вазілася з Данбасам, але з прычыны таго, што да канцовых арганізацыйных пытанняў не дахопілі, воз застаўся на месцы. Дабіцца поспехаў выпрацоўкі даходзіла даайных размераў. Гэтыя нормы падымаліся дзесяткамі тысяч. Напрыклад, толькі ў адным чырвонаармейскім путнікоўстве іх было да дванаццаці тысяч. Выданыя фанамеравацкія пастанавы ніякага для адных забойшчыкаў на атбойных малатках 1.500 норм. Нават для такой простай операцыі, як пераноска пастоўкі канвейера, было ўстаноўлена звыш 400 норм. Рабочыя нічога не маглі ведаць аб іх нормах і расцэнках за тону або за вагон.

Выяўлялася безуладдзе брыгадзіра, дзесятніка і начальніка ўчастка, спрабаваць прафесій і функцыянальшчына ў кіраўніцтве шахты, лічылася за абсцыр. Калі дзесятніку і начальніку ўчастка не б'ецца быццам дамагацца ўпоўнай жаўнер, ён нават быў вінаваты ў затрымцы адзела механізацыі шахт, які спяшаў на паверхні, каб той пасылаў яму слесара. Калі вагаткі забуксаліся і шлях перакрыў, то начальнік участка нават быў вінаваты, затрымка шляхавай гаспадаркі, які тармозіла сотняў на паверхні, каб той пасылаў рамонтных рабочых. Лічыцца дзесятнікі, начальнікі ўчастка ў трэсах РУДАПРАФІЦІТАЎ І ШАХТАЎПРАФІЦІТАЎ у якасці «дапаможных» лішніх работнікаў перасоўвалі ў жаўнерскі. Гэта лічылася «павышэннем».

Вы ведаеце першае рашэнне ПК і потым наступнае палажэнне аб шахце, рэдакіраўніцтве і трэсце. У гэтым палажэнні мы пачалі з дзесятніка, з першапачатковай клеткі вытворчасці, дадзі правы начальніку ўчастка, вы рашылі пытанне нармавання працы, заробнай платы, рэмонта механізмаў і інш. Агнпытанне вырашана ў вугольнай прамысловасці грунтоўна і глыбока. Рэзультаты вядомы.

На прыкладзе вугалю відаць, як трэба скарачаць штаты, змяняць структуру і якіх рэзультатаў можна дабіцца. Вось прыклады.

На шахце «Ільіч» (Кадзіеў-вугаль) на 1 сакавіка было 171 служачы, а на 1 студзеня 1934 г. — 84, удвая менш. А колькасць інжынерна-тэхнічных работнікаў, працуючых упрыбу ў забоі, павялічылася на 13 чалавек. Пры скарачэнні служачых удвая шахта дала вугалю ў перапрацаванні з 1932 годам удвая больш: замест 157 тысяч тон — 286 тысяч тон, перавыканаўшы план на 12 процантаў.

Рэзка скарацілі справаздачнасць. Калі да рашэння ПК шахта павінна была даваць на 64 формах 51.5 тысячы паказальнікаў у месяц, то зараз справаздачнасць скарочана ў сем раз. ПОЛАЖ СТАЛА МЕНШ ПАПЕРЫ ПСУЮЦЬ МЕНШ, А ВУГАЛЮ ЗДАБЫВАЮЦЬ БОЛЬШ. У мая фактычная сяроднясутачная здабыча украінскага Данбаса была 121 тысяча тон, у лістападзе — 134 тысячы, рост на 11 проц. У мая пераплатнасць атрымала вугольная рабочага была 36 тон, у кастрычніку — 42 тоны, рост на 16 процантаў. Узнялася заработная плата работных: у мая было 118 руб., у кастрычніку 150 руб., рост на 18 процантаў.

Ліквідацыя функцыяналы рэзка змяніла аказы механізмаў. Напрыклад, на шахце «Ільіч» (Кадзіеў-вугаль) у 1932 годзе была 31 буйная аварыя ўсякавых машын, у 1933 г. — 10, у 1932 годзе было 14 аварый канвейерных прыводаў, у 1933 г. — 6, прычым большасць аварый 1933 года адносіцца да першага паўгоддзя, у другім паўгоддзі іх амаль няма. На гэтайжа шахце існавалі спецыяльны аддзел узбагачэння вугалю. Начальнік участка амаль не аказваў за якасць вугалю. Зараз аддзел ліквідаваў і золькасць вугалю рэзка павялічылася.

Ліквідацыя аддзела ўзбагачэння ўзбагаціла вугаль. На адзін аддзел мы «бяднейшы», затое шахта стала багацей вугалём. **(Смех).**

Вядома, і ў вугольнай прамысловасці перабудова яшчэ не скончана. І там ёсць яшчэ рад шахт і трэстаў, аб якіх можна сказаць: гані трыроху ў дзверы, яна ўвойдзе ў вакно. Я кажу ў адным выпадку аб бюракратычнай прыродзе. Там патрэбна яшчэ барацьба, патрэбна праверка выканання, і закачэпіцца нельга, але ўсё-ж мы можам сказаць, што вугольная прамысловасць у арганізацыйным пытанні папярэдзе ўсёй астатняй прамысловасці.

Ці ўлічыла ўся прамысловасць урокі вугалю? Я павінен сказаць, што ўрокі дадзены ўсёй прамысловасцю слаба і недзіваўлічна.

Нашы заводы працуюць [illegible] мала, [illegible] да рэарганізацыі. Тут [illegible] туры, рабочыя [illegible] Але арганізацыйнай [illegible] безадказнасці ў кіраўніцтве [illegible] та і ўтоба [illegible] ваць работу за ўсёй прамысловасці па прыкладу вугалю. Гэта магчымасць для далейшага [illegible] вялікіх працуючых [illegible] цій.

Калі ўзяць кіраўніцтва заводам і яго аддзелы з цэхам, то мы [illegible] вінны сказаць, што там астаўся яшчэ функцыянальшчына, а тэта было на шахце. Пэк, калі параўнаць яго з участкам, на шахце не займае таго месца, якое ён павінен займаць, якое займае зараз участак у шахце. Кіраўніцтва завода да гэтага часу яшчэ настолькі грамоздка, што яно замест [illegible] чамоці давіць часта на цэхі. Паміж кіраўніцтвамі, функцыянальнымі сектарамі і цэхамі адбываецца бясконцая перапіска, якая перашкаджае начальніку цэха. Больш таго, у самых цэхах часта складваюцца чыста фармальныя адносіны паміж начальнікам цэха і яго аддзелам.

Возьмем, напрыклад, Мыцішчынскі ватопабудаўнічы завод. Там паўтараецца ўсё адзінаццаць канцылярска-бюракратычнага метада кіраўніцтва заводам, функцыяналка структуры апарата і разбухання штатаў. У заводакіраўніцтве ёсць 14 аддзелаў, у якіх працуе 367 чал. Апрача таго, у цэхах заводда 234 служачых; да агульнай колькасці працуючых па заводзе 3.832 чалавек гэта складае 10 проц. Апрача дырэктара па заводзе ёсць нам. тэхнічнага дырэктара, нам. дырэктара па матэрыяльна-гаспадарчай частцы, нам. дырэктара па рабочаму снабжэнню, вытворчы аддзел, аддзел падрыхтоўкі вытворчасці, аддзел галоўнага механіка, аддзел тэхнічнага кантролю, планава-эканамічны аддзел, сектар кадраў, спецаддзел, кантроль выканання, цэнтральная бухгалтерыя, камсанцыны аддзел, які [illegible] рэалізуецца па фінансавым [illegible] дзел і [illegible] снабжэння і збыту, кіраўніцтва справамі, галоўная, аддзел капітальнага будаўніцтва, аддзел рабочага снабжэння.

ПРАЦЯГ ДАКЛАДА У НАСТУПНЫМ НУМАРЫ

Адказны рэдактар Г. Н. БРАГІНСКІ
Упаўн. Галоўлітбела № Н—2417
Менск. друкарня «Звязды».